

Βρυξέλλες, 14.7.2021
COM(2021) 555 final

2021/0200 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842 σχετικά με τις δεσμευτικές ετήσιες μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη από το 2021 έως το 2030, στο πλαίσιο της συμβολής στη δράση για το κλίμα για την τήρηση των δεσμεύσεων που απορρέουν από τη συμφωνία του Παρισιού

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

{SEC(2021) 555 final} - {SWD(2021) 553 final} - {SWD(2021) 611 final} -
{SWD(2021) 612 final}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

• Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Η ανακοίνωση για την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία¹ εγκαινίασε μια νέα αναπτυξιακή στρατηγική για την ΕΕ, η οποία αποσκοπεί στη μετατροπή της ΕΕ σε μια δίκαιη και ευημερούσα κοινωνία με μια οικονομία σύγχρονη, ανταγωνιστική και αποδοτική ως προς τη χρήση πόρων. Η ανακοίνωση επανεκφράζει τη φιλοδοξία της Επιτροπής να αυξήσει τους κλιματικούς της στόχους και να καταστήσει την Ευρώπη την πρώτη κλιματικά ουδέτερη ήπειρο έως το 2050. Αποβλέπει επίσης στην προστασία της υγείας και της ευημερίας των πολιτών από περιβαλλοντικούς κινδύνους και επιπτώσεις. Η αναγκαιότητα και η αξία της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας έχουν σαφώς αυξηθεί λόγω των πολύ σοβαρών επιπτώσεων της πανδημίας COVID-19 στην υγεία και την οικονομική ευημερία των πολιτών της Ένωσης.

Η αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής αποτελεί επείγουσα πρόκληση. Σύμφωνα με τα επιστημονικά πορίσματα της ειδικής έκθεσης της Διακυβερνητικής Επιτροπής για την Αλλαγή του Κλίματος (IPCC), γύρω στο 2050 πρέπει να επιτευχθούν μηδενικές καθαρές ανθρακούχες εκπομπές σε παγκόσμιο επίπεδο, ενώ η ουδετερότητα για όλα τα άλλα αέρια του θερμοκηπίου πρέπει να επιτευχθεί αργότερα εντός του αιώνα. Η επείγουσα φύση αυτής της πρόκλησης επιβάλλει στην ΕΕ να εντείνει τη δράση της και να αναλάβει ηγετικό ρόλο σε παγκόσμιο επίπεδο, καθιστάμενη κλιματικά ουδέτερη έως το 2050. Ο στόχος αυτός διατυπώνεται στην ανακοίνωση «Καθαρός πλανήτης για όλους: Ένα ευρωπαϊκό, στρατηγικό, μακρόπνοο όραμα για μια ευημερούσα, σύγχρονη, ανταγωνιστική και κλιματικά ουδέτερη οικονομία»².

Με βάση μια ολοκληρωμένη εκτίμηση των επιπτώσεων, η ανακοίνωση της Επιτροπής του Σεπτεμβρίου του 2020 με τίτλο «Ενίσχυση της κλιματικής φιλοδοξίας της Ευρώπης για το 2030»³ (στο εξής: σχέδιο κλιματικών στόχων για το 2030) πρότεινε να αυξηθεί η φιλοδοξία της ΕΕ και παρουσίασε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο για την αύξηση του δεσμευτικού στόχου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την επίτευξη καθαρής μείωσης των εκπομπών κατά τουλάχιστον 55 % έως το 2030 σε σύγκριση με το 1990, με υπεύθυνο τρόπο. Η αύξηση του επιπέδου φιλοδοξίας για το 2030 προσφέρει μεγαλύτερη σιγουριά στους φορείς χάραξης πολιτικής και στους επενδυτές, έτσι ώστε οι αποφάσεις που θα λαμβάνονται τα επόμενα χρόνια να μη συνεπάγονται εγκλωβισμό σε επίπεδα εκπομπών ασυμβίβαστα με τον στόχο της ΕΕ για κλιματική ουδετερότητα έως το 2050. Ο στόχος για το 2030 συνάδει με τον στόχο της συμφωνίας του Παρισιού, δηλαδή τη συγκράτηση της αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη αρκετά κάτω από τους 2 °C και την καταβολή προσπάθειας ώστε να συγκρατηθεί στους 1,5 °C.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ενέκρινε τον νέο δεσμευτικό στόχο της ΕΕ για το 2030 κατά τη σύνοδο του Δεκεμβρίου 2020⁴. Κάλεσε επίσης την Επιτροπή «να αξιολογήσει τον τρόπο με τον οποίο όλοι οι οικονομικοί τομείς μπορούν να συμβάλουν καλύτερα στην επίτευξη του στόχου για το κλίμα με ορίζοντα το 2030 και να υποβάλει τις απαραίτητες προτάσεις, συνοδευόμενες από ενδεδειγμένη εξέταση των περιβαλλοντικών, οικονομικών και κοινωνικών

¹ COM(2019) 640 final.

² COM(2018) 773 final.

³ COM(2020) 690 final.

⁴ Συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, 10-11 Δεκεμβρίου 2020, EUCO 22/20 CO EUR 17 CONCL 8.

επιπτώσεων σε επίπεδο κράτους μέλους, λαμβάνοντας υπόψη τα εθνικά σχέδια για την ενέργεια και το κλίμα και επανεξετάζοντας τις υφιστάμενες δυνατότητες ευελιξίας».

Για τον σκοπό αυτόν, ο κανονισμός για τη θέσπιση πλαισίου με στόχο την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας (στο εξής: **ευρωπαϊκός νόμος για το κλίμα**)⁵ κατέστησε νομικά δεσμευτικό τον στόχο της ΕΕ για κλιματική ουδετερότητα έως το 2050 και αύξησε το επίπεδο φιλοδοξίας για το 2030, προβλέποντας μείωση των καθαρών εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου (εκπομπές πλην απορροφήσεις) εντός της ΕΕ κατά τουλάχιστον 55 % σε σύγκριση με τα επίπεδα του 1990 έως το 2030.

Προκειμένου να ακολουθήσει την πορεία που προβλέπεται στον ευρωπαϊκό νόμο για το κλίμα και να επιτύχει αυτό το αυξημένο επίπεδο φιλοδοξίας για το 2030, η Επιτροπή επανεξέτασε την ισχύουσα νομοθεσία για το κλίμα και την ενέργεια, η οποία αναμένεται να μειώσει τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου μόνο κατά 40 % έως το 2030 και κατά 60 % έως το 2050.

Η παρούσα νομοθετική δέσμη προσαρμογής στον στόχο του 55 % (στο εξής: δέσμη «Fit for 55»), όπως ανακοινώθηκε στο σχέδιο κλιματικών στόχων της Επιτροπής, αποτελεί το πιο ολοκληρωμένο στοιχείο των προσπαθειών για την υλοποίηση του φιλόδοξου νέου κλιματικού στόχου για το 2030, στις οποίες θα πρέπει να συμβάλουν όλοι οι οικονομικοί τομείς και οι πολιτικές.

Στο πλαίσιο της δέσμης «Fit for 55», στόχος της παρούσας πρότασης είναι η τροποποίηση του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών⁶ προκειμένου να εναρμονιστεί η συμβολή του για την επίτευξη της αυξημένης φιλοδοξίας για το 2030. Τον Δεκέμβριο του 2020, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ζήτησε να επιτευχθεί ο στόχος συλλογικά από την ΕΕ με τον οικονομικά αποδοτικότερο δυνατό τρόπο, με διατήρηση της ανταγωνιστικότητας της ΕΕ και συνεκτίμηση των διαφορετικών σημείων αφετηρίας, των ειδικών εθνικών συνθηκών και των δυνατοτήτων μείωσης των εκπομπών των κρατών μελών. Παρείχε περαιτέρω καθοδήγηση σχετικά με βασικά στοιχεία για ένα αναθεωρημένο πλαίσιο πολιτικής για το κλίμα και την ενέργεια έως το 2030. Για να επιτευχθεί μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κατά τουλάχιστον 55 % στο σύνολο της οικονομίας, θα πρέπει να ενταθούν οι προσπάθειες στους τομείς που καλύπτει ο κανονισμός για τον επιμερισμό των προσπαθειών. Η εκτίμηση των επιπτώσεων στην οποία στηρίζεται το σχέδιο κλιματικών στόχων έδειξε ότι οι συνολικές μειώσεις θα πρέπει να αυξηθούν κατά περίπου 10 ποσοστιαίες μονάδες σε σχέση με τον τρέχοντα στόχο της μείωσης κατά 30 % σε σύγκριση με το 2005 που καθορίζεται στον κανονισμό για τον επιμερισμό των προσπαθειών. Η ανάγκη επανεξέτασης του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών, λήψης αποφάσεων σχετικά με το πεδίο εφαρμογής του και αύξησης του επιπέδου φιλοδοξίας του αναλύθηκε ήδη στο σχέδιο κλιματικών στόχων.

Επί του παρόντος, ο κανονισμός για τον επιμερισμό των προσπαθειών καλύπτει όλες τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου που περιλαμβάνονται στον στόχο της ΕΕ και οι οποίες δεν καλύπτονται ούτε από το σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών ΕΕ (στο εξής: ΣΕΔΕ)

⁵ Κανονισμός (ΕΕ) 2021/1119 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 2021, για τη θέσπιση πλαισίου με στόχο την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 401/2009 και (ΕΕ) 2018/1999 («ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα») (ΕΕ L 243 της 9.7.2021, σ. 1).

⁶ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2018, σχετικά με τις δεσμευτικές ετήσιες μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη από το 2021 έως το 2030, στο πλαίσιο της συμβολής στη δράση για το κλίμα για την τήρηση των δεσμεύσεων που απορρέουν από τη συμφωνία του Παρισιού (ΕΕ L 156 της 19.6.2018, σ. 26).

ούτε από τον κανονισμό για τη χρήση γης, την αλλαγή χρήσης γης και τη δασοκομία (στο εξής: LULUCF). Επί του παρόντος καλύπτει τις άμεσες εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου από τις μεταφορές (εκτός από τις αεροπορικές και τις μη εγχώριες θαλάσσιες μεταφορές), τα κτίρια, τη γεωργία, τις βιομηχανικές εγκαταστάσεις και τα αέρια που δεν καλύπτονται από το ΣΕΔΕ της ΕΕ, τα απόβλητα, καθώς και τις εκπομπές που δεν σχετίζονται με την καύση από τη χρήση ενέργειας και προϊόντων. Περιλαμβάνει τις εκπομπές CO₂, καθώς και ένα σημαντικό μερίδιο άλλων εκπομπών εκτός του CO₂. Ο κανονισμός για τον επιμερισμό των προσπαθειών εκδόθηκε το 2018 για να επιτευχθεί μείωση των εκπομπών που καλύπτει κατά 30 %⁷ έως το 2030 σε σύγκριση με το 2005, σύμφωνα με τον στόχο μείωσης των εκπομπών στο σύνολο της οικονομίας της ΕΕ κατά τουλάχιστον 40 % έως το 2030 σε σύγκριση με το 1990. Ο κανονισμός για τον επιμερισμό των προσπαθειών καθορίζει δεσμευτικούς ετήσιους στόχους για τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου για τα κράτη μέλη που επιτυγχάνουν συλλογικά τη μείωση αυτή. Εάν η νομοθεσία παραμείνει αμετάβλητη, οι τομείς που καλύπτονται επί του παρόντος από τον κανονισμό για τον επιμερισμό των προσπαθειών θα επιτύχουν από κοινού μείωση των εκπομπών κατά 32 % το 2030 σε σύγκριση με το 2005⁸. Παρόλο που αυτό θα σήμαινε υπέρβαση της συμβολής στη μείωση των εκπομπών κατά 30 % που αναφέρεται ανωτέρω, η εν λόγω συνεισφορά θα εξακολουθούσε να είναι ανεπαρκής σε σχέση με τον συνολικό στόχο μείωσης κατά τουλάχιστον 55 % σε σύγκριση με το 1990, όπως προβλέπεται στη συμφωνία για τον ευρωπαϊκό νόμο για το κλίμα. Ως εκ τούτου, γενικός στόχος της παρούσας πρωτοβουλίας είναι η αναθεώρηση του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών, έτσι ώστε να συμβάλει στη φιλοδοξία για το κλίμα για το 2030, δηλαδή να επιτευχθεί μείωση των καθαρών εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κατά τουλάχιστον 55 % έως το 2030 σε σχέση με τα επίπεδα του 1990 με οικονομικά αποδοτικό και συνεκτικό τρόπο, λαμβανομένης παράλληλα υπόψη της ανάγκης για δίκαιη μετάβαση και της ανάγκης για συμβολή όλων των τομέων στις προσπάθειες της ΕΕ για το κλίμα. Στόχος είναι η επίτευξη σταδιακής και ισορροπημένης πορείας προς την κλιματική ουδετερότητα έως το 2050.

Η παρούσα πρόταση αναβαθμίζει τους εθνικούς στόχους σύμφωνα με την μείωση κατά 40 % σε επίπεδο ΕΕ στους τομείς του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών έως το 2030 σε σύγκριση με το 2005. Τα κράτη μέλη συνεισφέρουν στη συνολική μείωση των εκπομπών στην ΕΕ έως το 2030 με στόχους που κυμαίνονται από - 10 % έως - 50 % σε σύγκριση με το 2005.

• Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής

Η Ένωση επιδιώκει, ιδίως μέσω της δέσμης μέτρων «Καθαρή ενέργεια για όλους τους Ευρωπαίους»⁹, την υλοποίηση ενός φιλόδοξου προγράμματος για την απαλλαγή από τις ανθρακούχες εκπομπές, ειδικότερα με την οικοδόμηση μιας ισχυρής Ενεργειακής Ένωσης, η οποία περιλαμβάνει στόχους για το 2030 όσον αφορά την ενεργειακή απόδοση και τη διάδοση της ανανεώσιμης ενέργειας.

Η δέσμη «Fit for 55» για το κλίμα και την ενέργεια αποτελεί ένα ολοκληρωμένο βήμα για την αναθεώρηση της ενωσιακής νομοθεσίας με σκοπό την εναρμόνισή της με το αυξημένο επίπεδο κλιματικής φιλοδοξίας της ΕΕ. Όλες οι πρωτοβουλίες της δέσμης είναι στενά αλληλένδετες.

Η παρούσα νομοθετική πρόταση συμπληρώνει άλλες προτάσεις της δέσμης «Fit for 55» που έχουν σχεδιαστεί για τη συλλογική επίτευξη των στόχων για το κλίμα. Η σημασία και η

⁷ 29 % για την ΕΕ των 27.

⁸ Σύμφωνα με το σενάριο αναφοράς της ΕΕ για το 2020 (REF), το οποίο χρησιμεύει ως βάση για την εκτίμηση των επιπτώσεων (βλ. τμήμα 5.1 της εκτίμησης των επιπτώσεων).

⁹ COM(2016) 860 final.

ένταση της αλληλεπίδρασης μεταξύ των μέτρων σε επίπεδο ΕΕ και των μέτρων των κρατών μελών αυξάνεται. Ως εκ τούτου, η παρούσα νομοθετική πρόταση διατηρεί τη συνοχή με τα εξής:

- α) τον ευρωπαϊκό νόμο για το κλίμα·
- β) την αναθεώρηση της οδηγίας 2003/87/ΕΚ¹⁰ για το σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών (ΣΕΔΕ) της ΕΕ·
- γ) την αναθεώρηση του κανονισμού σχετικά με τη συμπερίληψη των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και των απορροφήσεων από δραστηριότητες χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοκομίας (LULUCF)·
- δ) την τροποποίηση της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001¹¹ για την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές με σκοπό την υλοποίηση της φιλοδοξίας του νέου κλιματικού στόχου για το 2030·
- ε) την τροποποίηση της οδηγίας 2012/27/ΕΕ για την ενεργειακή απόδοση¹² με σκοπό την υλοποίηση της φιλοδοξίας του νέου στόχου για το κλίμα με ορίζοντα το 2030·

Μαζί με τη νέα στρατηγική της ΕΕ για την προσαρμογή που εγκρίθηκε στην ανακοίνωση της Επιτροπής του Φεβρουαρίου του 2021 με τίτλο «**Διαμορφώνοντας μια Ευρώπη ανθεκτική στην κλιματική αλλαγή — η νέα στρατηγική της ΕΕ για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή**¹³», η παρούσα πρωτοβουλία και η δέσμη «Fit for 55» για το κλίμα και την ενέργεια θα δώσουν στην Ευρώπη τη δυνατότητα να ανταποκριθεί στην κλιματική πρόκληση.

• Συνέπεια με άλλες πολιτικές της Ένωσης

Οι προτάσεις της δέσμης «Fit for 55» θα πρέπει να συνάδουν με όλες τις δράσεις και τις πολιτικές της ΕΕ και να βοηθήσουν την ΕΕ να επιτύχει τον αυξημένο στόχο για το 2030 και να πραγματοποιήσει μια επιτυχημένη και δίκαιη μετάβαση προς την επίτευξη του στόχου για κλιματική ουδετερότητα έως το 2050, όπως δήλωσε η Επιτροπή στην ανακοίνωση για την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία.

Συνεπώς, η παρούσα πρωτοβουλία σχετικά με τον κανονισμό για τον επιμερισμό των προσπαθειών συνάδει με τις πολιτικές της Ένωσης για καθαρή και κυκλική οικονομία, για βιώσιμη και έξυπνη κινητικότητα, με τη στρατηγική «Από το αγρόκτημα στο πιάτο», με τη στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2030, με το σχέδιο δράσης για τη φιλοδοξία μηδενικής ρύπανσης και τη νομοθεσία για τα απόβλητα, με τις αναθεωρήσεις του κανονισμού για τα φθοριούχα αέρια του θερμοκηπίου και του κανονισμού για τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος («κανονισμός για το όζον»), καθώς και με τη θέση της Ένωσης στη διεθνή σκηνή και τη διπλωματία της στο πλαίσιο της Πράσινης Συμφωνίας.

¹⁰ Οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 275 της 25.10.2003, σ. 32).

¹¹ Οδηγία (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές (ΕΕ L 328 της 21.12.2018, σ. 82).

¹² Οδηγία 2012/27/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με την ενεργειακή απόδοση (ΕΕ L 315 της 14.11.2012, σ. 1).

¹³ COM(2021) 82 final.

Η δέσμη «Fit for 55», από κοινού με το μέσο «NextGenerationEU» και το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο για την περίοδο 2021-2027, θα συμβάλουν στην επίτευξη της διττής οικολογικής και ψηφιακής μετάβασης την οποία επιδιώκει η Ευρώπη. Ο συνδυασμός αυτών των πολιτικών και της χρηματοδοτικής στήριξης της ΕΕ θα αντιμετωπίσει την οικονομική κρίση που προκάλεσε η πανδημία COVID-19 και θα επιταχύνει τη μετάβαση σε μια καθαρή και βιώσιμη οικονομία, συνδέοντας τη δράση για το κλίμα με την οικονομική ανάπτυξη και επιτυγχάνοντας παράλληλα κλιματική ουδετερότητα έως το 2050. Συνολικά, ο προϋπολογισμός της ΕΕ (ΠΔΠ) για την περίοδο 2021-2027 και το μέσο «NextGenerationEU» θα διασφαλίσουν στόχο δαπανών ύψους 30 % για την ενσωμάτωση της διάστασης του κλίματος. Όσον αφορά συγκεκριμένα τον μηχανισμό ανθεκτικότητας και ανάκαμψης στο πλαίσιο του μέσου «NextGenerationEU», κάθε εθνικό σχέδιο ανάκαμψης και ανθεκτικότητας θα πρέπει να περιλαμβάνει δαπάνες που σχετίζονται με επενδύσεις για το κλίμα σε ποσοστό 37 % τουλάχιστον. Η πολιτική συνοχής θα συμβάλει στις δαπάνες για το κλίμα με το 100 % του Ταμείου Δίκαιης Μετάβασης και τουλάχιστον με το 37 % του Ταμείου Συνοχής και το 30 % του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης. Αυτά τα ταμεία μπορούν να στηρίξουν σε μεγάλο βαθμό τις επενδύσεις και τις μεταρρυθμίσεις που προσδιορίζονται στα εθνικά σχέδια για την ενέργεια και το κλίμα, τα οποία εγκρίθηκαν βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της Δράσης για το Κλίμα¹⁴ (στο εξής: κανονισμός για τη διακυβέρνηση) και να συμβάλουν στην ελάφρυνση του κοινωνικοοικονομικού κόστους της μετάβασης.

Επιπλέον, για να ενισχυθεί η συνοχή μεταξύ των πολιτικών και όπως ανέφερε στην ανακοίνωσή της με τίτλο «**Βελτίωση της νομοθεσίας: συνένωση δυνάμεων για τη θέσπιση καλύτερων νόμων**»¹⁵, η Επιτροπή βελτιώνει τις κατευθυντήριες γραμμές της για τη βελτίωση της νομοθεσίας, ώστε να διασφαλίσει ότι όλες οι πρωτοβουλίες της συμμορφώνονται με την αρχή της «μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης», τηρώντας έτσι τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τον ευρωπαϊκό νόμο για το κλίμα.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

• Νομική βάση

Νομική βάση της παρούσας πρότασης αποτελεί το άρθρο 192 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ). Σύμφωνα με το άρθρο 191 και το άρθρο 192 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, η Ευρωπαϊκή Ένωση συμβάλλει στην επιδίωξη, μεταξύ άλλων, των ακόλουθων στόχων: τη διατήρηση, προστασία και βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος: την προώθηση, σε διεθνές επίπεδο, μέτρων για την αντιμετώπιση των περιφερειακών ή παγκόσμιων περιβαλλοντικών προβλημάτων, και ιδίως την καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος.

• Επικουρικότητα

Η κλιματική αλλαγή αποτελεί διασυννοριακό πρόβλημα, το οποίο δεν μπορεί να επιλυθεί μόνο με εθνική ή τοπική δράση. Ο συντονισμός της δράσης για το κλίμα πρέπει να

¹⁴ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της Δράσης για το Κλίμα, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 663/2009 και (ΕΚ) αριθ. 715/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 94/22/ΕΚ, 98/70/ΕΚ, 2009/31/ΕΚ, 2009/73/ΕΚ, 2010/31/ΕΕ, 2012/27/ΕΕ και 2013/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 2009/119/ΕΚ και (ΕΕ) 2015/652 του Συμβουλίου και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 328 της 21.12.2018, σ. 1).

¹⁵ COM(2021) 219 final.

πραγματοποιηθεί σε ευρωπαϊκό και, όπου είναι δυνατόν, σε παγκόσμιο επίπεδο. Η δράση της ΕΕ δικαιολογείται για λόγους επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Από το 1992 η Ευρωπαϊκή Ένωση εργάζεται σταθερά για την ανάπτυξη κοινών λύσεων και την προώθηση παγκόσμιας δράσης για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής. Ειδικότερα, η δράση σε επίπεδο ΕΕ θα επιφέρει την οικονομικά αποδοτική επίτευξη των στόχων μείωσης των εκπομπών για το 2030 και μακροπρόθεσμα, διασφαλίζοντας παράλληλα τη δικαιοσύνη και την περιβαλλοντική ακεραιότητα. Τα άρθρα 191 έως 193 της ΣΛΕΕ επιβεβαιώνουν και αποσαφηνίζουν περαιτέρω τις αρμοδιότητες της ΕΕ στον τομέα της κλιματικής αλλαγής.

• Αναλογικότητα

Η παρούσα πρόταση συνάδει με την αρχή της αναλογικότητας, διότι δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την υλοποίηση του στόχου της ΕΕ για μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου για την περίοδο 2021–2030 με οικονομικά αποδοτικό τρόπο, ενώ παράλληλα διασφαλίζει δικαιοσύνη και περιβαλλοντική ακεραιότητα.

Στον ευρωπαϊκό νόμο για το κλίμα καθορίστηκε συνολικός στόχος μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου στο σύνολο της οικονομίας της ΕΕ και στο εσωτερικό της Ένωσης κατά τουλάχιστον 55 % έως το 2030 σε σύγκριση με τα επίπεδα του 1990. Η παρούσα πρόταση καλύπτει μεγάλο μέρος αυτών των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και αναθεωρεί τον κανονισμό για τον επιμερισμό των προσπαθειών προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος αυτός.

• Επιλογή της νομικής πράξης

Κύριος στόχος της παρούσας πρωτοβουλίας είναι η επικαιροποίηση των στόχων που καθορίζονται στον κανονισμό για τον επιμερισμό των προσπαθειών, προκειμένου να εναρμονιστούν με το αυξημένο επίπεδο φιλοδοξίας για το 2030 και, ως εκ τούτου, ο στόχος της πρότασης επιδιώκεται καλύτερα μέσω κανονισμού, σύμφωνα με το προηγούμενο νομοθετικό μέσο για τον καθορισμό νομικά δεσμευτικών εθνικών στόχων μείωσης των εκπομπών.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

• Εκ των υστέρων αξιολογήσεις / έλεγχοι καταλληλότητας της ισχύουσας νομοθεσίας

Ο κανονισμός για τον επιμερισμό των προσπαθειών εκδόθηκε το 2018, μετά από αξιολόγηση¹⁶ του προηγούμενου πλαισίου, της απόφασης αριθ. 406/2009/ΕΚ¹⁷ για τον επιμερισμό των προσπαθειών. Συνολικά, η απόφαση αριθ. 406/2009/ΕΚ είχε ως αποτέλεσμα την αύξηση της δραστηριοποίησης των κρατών μελών όσον αφορά την εξέταση νέων μέτρων για τη μείωση των εκπομπών στους τομείς που κάλυπτε και τον καλύτερο δυνατό σχεδιασμό τους.

¹⁶ COM(2016) 483 — Έκθεση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για την αξιολόγηση της εφαρμογής της απόφασης αριθ. 406/2009/ΕΚ σύμφωνα με το άρθρο 14.

¹⁷ Απόφαση αριθ. 406/2009/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, περί των προσπαθειών των κρατών μελών να μειώσουν τις οικείες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου, ώστε να τηρηθούν οι δεσμεύσεις της Κοινότητας για μείωση των εκπομπών αυτών μέχρι το 2020 (ΕΕ L 140 της 5.6.2009, σ. 136).

• Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη

Η αναθεώρηση του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών βασίζεται στις παρατηρήσεις που ελήφθησαν κατά την προετοιμασία και μετά την παρουσίαση του σχεδίου κλιματικών στόχων για το 2030.

Πιο συγκεκριμένα, για τους σκοπούς της παρούσας πρότασης, η Επιτροπή δημοσίευσε στις 29 Οκτωβρίου 2020 αρχική εκτίμηση των επιπτώσεων στην οποία περιγράφονται οι αρχικές παράμετροι και οι επιλογές πολιτικής της αναθεώρησης. Η αρχική εκτίμηση των επιπτώσεων ήταν ανοικτή για σχολιασμό από τις 29 Οκτωβρίου 2020 έως τις 26 Νοεμβρίου 2020 και ελήφθησαν περίπου 101 εισηγήσεις¹⁸.

Επίσης, για να συλλέξει αποδεικτικά στοιχεία και να διασφαλίσει μεγαλύτερη διαφάνεια, η Επιτροπή διοργάνωσε δημόσια διαβούλευση από τις 13 Νοεμβρίου 2020 έως τις 5 Φεβρουαρίου 2021. Η διαβούλευση αυτή ξεκίνησε ταυτόχρονα με διαβουλεύσεις σχετικά με την οδηγία για το ΣΕΔΕ, τον κανονισμό LULUCF και τον κανονισμό για τα πρότυπα εκπομπών CO₂ για τα αυτοκίνητα και τα ημιφορτηγά. Η δημόσια διαβούλευση έλαβε 45 678 απαντήσεις, από τις οποίες 45 403 υποβλήθηκαν από πολίτες που συμμετείχαν σε κάποια εκστρατεία. Οι υπόλοιπες 276 απαντήσεις δόθηκαν από επιχειρηματικές ενώσεις, επιχειρήσεις, ιδιώτες, δημόσιες αρχές και συνδικαλιστικές οργανώσεις. Η μεγάλη πλειονότητα όσων απάντησαν συμφώνησε ότι οι τομείς που καλύπτονται από τον κανονισμό για τον επιμερισμό των προσπαθειών θα πρέπει να πραγματοποιήσουν πρόσθετες μειώσεις και ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να εντείνουν τις προσπάθειές τους και να επιδιώξουν πιο φιλόδοξους στόχους. Η πλειονότητα όσων απάντησαν τάχθηκε υπέρ της παράλληλης υπαγωγής στον κανονισμό για τον επιμερισμό των προσπαθειών και το ΣΕΔΕ, σε περίπτωση επέκτασης του ΣΕΔΕ, των κτιρίων και των οδικών μεταφορών, με τη μεγάλη πλειονότητα των ΜΚΟ και των πολιτών να τάσσονται υπέρ αυτής της επιλογής. Ένα μικρότερο αλλά σημαντικό ποσοστό όσων απάντησαν τάχθηκε υπέρ της μείωσης του τομεακού πεδίου εφαρμογής του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών, ενώ μια πολύ πιο περιορισμένη πλειονότητα των απαντήσεων από τον ιδιωτικό τομέα ήταν υπέρ αυτής της επιλογής (ιδίως από τον τομέα της ενέργειας). Η λεπτομερής περίληψη και τα αποτελέσματα της δημόσιας διαβούλευσης παρουσιάζονται στο παράρτημα 2 της εκτίμησης των επιπτώσεων για την παρούσα πρόταση.

Την 1η Ιουνίου 2021 ο εκτελεστικός αντιπρόεδρος κ. Timmermans και ο επίτροπος κ. Schmit πραγματοποίησαν διαβούλευση με κοινωνικούς εταίρους για να συζητήσουν την οικονομική και κοινωνική διάσταση της δέσμης «Fit for 55». Οι κοινωνικοί εταίροι υποστήριξαν τον στόχο μείωσης κατά 55 % και εξέφρασαν τις απόψεις τους όσον αφορά τις διάφορες προτάσεις της δέσμης.

• Συλλογή και χρήση εμπειρογνωσίας

Όπως και άλλες προτάσεις και εκτιμήσεις των επιπτώσεων που αφορούν τη δέσμη πολιτικής «Fit for 55», η παρούσα πρόταση χρησιμοποιεί επίσης ένα σύνολο ολοκληρωμένων εργαλείων κατάρτισης μοντέλων που καλύπτουν όλες τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου της οικονομίας της ΕΕ. Τα εργαλεία αυτά χρησιμοποιούνται για την ανάπτυξη ενός συνόλου βασικών σεναρίων που αντικατοπτρίζουν αυτόνομες δέσμες μέτρων πολιτικής, εναρμονισμένες με τον αυξημένο στόχο για το κλίμα έως το 2030, με βάση τα σενάρια που

¹⁸ Οι παρατηρήσεις είναι διαθέσιμες στην ηλεκτρονική σελίδα «Πείτε την άποψή σας» της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, στην ενότητα «Εθνικοί στόχοι μείωσης των εκπομπών (κανονισμός για τον επιμερισμό των προσπαθειών) — Επανεξέταση με βάση το σχέδιο κλιματικών στόχων για το 2030» και είναι προσβάσιμες μέσω του ακόλουθου συνδέσμου: [παρατηρήσεις σχετικά με την αρχική εκτίμηση των επιπτώσεων](#).

αναπτύχθηκαν για το σχέδιο κλιματικών στόχων για το 2030. Τα σενάρια βασίζονται στο επικαιροποιημένο σενάριο αναφοράς της ΕΕ για το 2020 (στο εξής: REF 2020)¹⁹, μια πρόβλεψη της εξέλιξης των ενωσιακών και εθνικών ενεργειακών συστημάτων και των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου βάσει του τρέχοντος πλαισίου πολιτικής²⁰, η οποία περιλαμβάνει τις επιπτώσεις της COVID-19. Τα σενάρια αυτά καταρτίστηκαν με τη βοήθεια σύμβασης με το εργαστήριο E3M, το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, το Διεθνές Ινστιτούτο Εφαρμοσμένης Ανάλυσης Συστημάτων IIASA και το δίκτυο EuroCare, σε συντονισμό με εμπειρογνώμονες των κρατών μελών μέσω της ομάδας εμπειρογνομόνων για τα σενάρια αναφοράς, και τα λεπτομερή αποτελέσματα της κατάρτισης μοντέλων θα δημοσιευθούν μαζί με τις νομικές προτάσεις.

Η βασική οικογένεια προγραμμάτων μοντελοποίησης που χρησιμοποιήθηκε για την παραγωγή των σεναρίων που παρουσιάζονται στην παρούσα εκτίμηση των επιπτώσεων έχει χρησιμοποιηθεί με επιτυχία στις αξιολογήσεις της ενεργειακής και κλιματικής πολιτικής της Επιτροπής. Ειδικότερα, έχει χρησιμοποιηθεί στις προτάσεις της Επιτροπής για το σχέδιο κλιματικών στόχων²¹ με σκοπό την ανάλυση του αυξημένου στόχου μείωσης των εκπομπών για το 2030, για τη μακροπρόθεσμη στρατηγική²², καθώς και για το πλαίσιο πολιτικής της ΕΕ για το κλίμα και την ενέργεια για το 2020 και το 2030.

Δύο μοντέλα αποτελούν τα βασικά στοιχεία του πλαισίου μοντελοποίησης για την ενέργεια, τις μεταφορές και τις προβλέψεις εκπομπών CO₂: i) το ενεργειακό μοντέλο PRIMES²³ (Price-Induced Market Equilibrium System) και ii) το μοντέλο PRIMES-TREMOVE (μοντέλο για τις μεταφορές). Το μοντέλο GAINS (Greenhouse gas and Air Pollution Information and Simulation, μοντέλο πληροφοριών και προσομοίωσης για τα αέρια του θερμοκηπίου και την ατμοσφαιρική ρύπανση) χρησιμοποιείται για τις προβλέψεις εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου εκτός του CO₂, τα παγκόσμια μοντέλα διαχείρισης της βιόσφαιρας (GLOBIOM-G4M) χρησιμοποιούνται για προβλέψεις σχετικά με τις εκπομπές και τις απορροφήσεις στους τομείς της χρήσης γης, της αλλαγής χρήσης γης και της δασοκομίας και το παγκόσμιο μοντέλο για τον γεωργικό τομέα σε πολλές χώρες (CAPRI) χρησιμοποιείται για τις προβλέψεις της γεωργικής δραστηριότητας.

Επίσης, η πρόταση βασίζεται στα εξής: i) σε δεδομένα εκπομπών και στην πείρα από την εφαρμογή των συστημάτων παρακολούθησης, υποβολής εκθέσεων και επαλήθευσης εκπομπών της ΕΕ· ii) στα αποδεικτικά στοιχεία που συγκεντρώθηκαν στην εκτίμηση των επιπτώσεων που συνοδεύει την πρόταση του 2016 σχετικά με τον κανονισμό για τον επιμερισμό των προσπαθειών· iii) και σε παλαιότερες μελέτες σχετικά με τις οδικές μεταφορές και τα κτίρια όσον αφορά τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου.

Με βάση το REF2020, αναπτύχθηκε ένα σύνολο «βασικών» σεναρίων πολιτικής. Σχεδιάστηκαν έτσι ώστε να αντιπροσωπεύουν καθαρή μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κατά 55 % μέσω δεσμών μέτρων πολιτικής που συνάδουν με τις επιλογές πολιτικής που διερευνώνται στις διάφορες εκτιμήσεις των επιπτώσεων. Αυτά τα βασικά

¹⁹ Μοντελοποιημένες προβλέψεις των τάσεων μεταβολής στους τομείς της ενέργειας, των μεταφορών και των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου έως το 2050, με βάση ένα συνεκτικό σύνολο παραδοχών για ολόκληρη την ΕΕ, τις πολιτικές των κρατών μελών και της ΕΕ, και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των κρατών μελών, και κατόπιν διαβούλευσης με εμπειρογνώμονες των κρατών μελών.

²⁰ Το «ισχύον πλαίσιο πολιτικής» περιλαμβάνει τις πρωτοβουλίες της ΕΕ που έχουν εγκριθεί από το τέλος του 2019 και τους εθνικούς στόχους, τις πολιτικές και τα μέτρα που καθορίζονται στα τελικά εθνικά σχέδια για την ενέργεια και το κλίμα.

²¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52020SC0176>.

²² https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/docs/pages/com_2018_733_analysis_in_support_en_0.pdf

²³ Περισσότερες πληροφορίες και τεκμηρίωση των μοντέλων: <https://e3modelling.com/modelling-tools/primes/>

σενάρια πολιτικής συμπληρώνονται με συγκεκριμένες εναλλακτικές ανά πολιτική και πρόσθετες αναλύσεις, οι οποίες περιγράφονται στην εκτίμηση των επιπτώσεων που συνοδεύει την παρούσα πρόταση και στις σχετικές εκτιμήσεις των επιπτώσεων της δέσμης πολιτικής «Fit for 55».

• Εκτίμηση των επιπτώσεων

Οι εκτιμήσεις των επιπτώσεων για τις διάφορες πρωτοβουλίες της δέσμης πολιτικής «Fit for 55» βασίζονται σε ολοκληρωμένα σενάρια μοντελοποίησης που αντικατοπτρίζουν την αλληλεπίδραση των διαφόρων μέσων πολιτικής για τους οικονομικούς φορείς, προκειμένου να διασφαλιστούν η συμπληρωματικότητα, η συνοχή και η αποτελεσματικότητα όσον αφορά την επίτευξη της κλιματικής φιλοδοξίας για το 2030 και το 2050 (βλ. ενότητα ανωτέρω).

Η εκτίμηση των επιπτώσεων που συνοδεύει την παρούσα πρόταση συμπληρώνει την ανάλυση που διενεργήθηκε στην εκτίμηση των επιπτώσεων του 2020 για την υποστήριξη του σχεδίου κλιματικών στόχων για το 2030. Αυτό αποτέλεσε τη βάση ανάλυσης για τον καθορισμό του στόχου της καθαρής μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κατά τουλάχιστον 55 % έως το 2030 σε σύγκριση με το 1990 και του στόχου κλιματικής ουδετερότητας για το 2050.

Η επιτροπή ρυθμιστικού ελέγχου εξέδωσε θετική γνώμη στις 19 Απριλίου 2021, με συστάσεις για βελτίωση. Η εκτίμηση των επιπτώσεων τροποποιήθηκε αναλόγως. Οι κύριες αλλαγές αφορούν τα ακόλουθα σημεία:

- βελτίωση της περιγραφής του προβλήματος για τον επαρκή εντοπισμό των ελλείψεων στον ισχύοντα κανονισμό για τον επιμερισμό των προσπαθειών·
- συνοχή με άλλες συναφείς πρωτοβουλίες, ιδίως με τις αναθεωρήσεις του ΣΕΔΕ και του κανονισμού LULUCF, καθώς και με τον ευρωπαϊκό νόμο για το κλίμα·
- απόδειξη της αναλογικότητας της διατήρησης του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών για τους τομείς που θα καλύπτονται από το νέο ΣΕΔΕ·
- βελτίωση και διασαφήνιση του επιμερισμού των προσπαθειών μεταξύ των κρατών μελών·
- βελτίωση του προσδιορισμού των προσώπων που θα επηρεαστούν και του τρόπου με τον οποίο θα επηρεαστούν, του κόστους και των οφελών της προτιμώμενης επιλογής και λεπτομερείς απόψεις των ομάδων ενδιαφερομένων.

• Επιλογές πολιτικής

Η εκτίμηση επιπτώσεων αναλύει τρεις βασικές επιλογές πολιτικής:

1. επέκταση του ΣΕΔΕ σε ορισμένους από τους τομείς που καλύπτονται επί του παρόντος από τον κανονισμό για τον επιμερισμό των προσπαθειών (δηλ. κτίρια και οδικές μεταφορές) με παράλληλη διατήρηση της υπαγωγής των εν λόγω τομέων και στον κανονισμό για τον επιμερισμό των προσπαθειών·
2. μεταφορά ορισμένων τομέων στο ΣΕΔΕ (ήτοι κτιρίων και οδικών μεταφορών) και αντίστοιχος περιορισμός του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών·
3. μεταφορά ορισμένων τομέων στο ΣΕΔΕ (όλη η καύση των ορυκτών καυσίμων), σταδιακή κατάργηση του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών μέσω της συγχώνευσης των εκπομπών του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών που προέρχονται από τη γεωργία και δεν συνδέονται με την ενέργεια με τους τομείς που καλύπτονται από τον κανονισμό LULUCF (στον αποκαλούμενο τομέα της γης) και κάλυψη των υπόλοιπων τομέων από σχετικά μέσα πολιτικής για το κλίμα και ειδικές νέες κανονιστικές πράξεις (εάν χρειάζεται) που θα καλύπτουν

όλους τους τομείς εκτός ΣΕΔΕ οι οποίοι καλύπτονται επί του παρόντος από τον κανονισμό για τον επιμερισμό των προσπαθειών.

Στις επιλογές 1 και 2, η εκτίμηση των επιπτώσεων εξετάζει επίσης το κατάλληλο επίπεδο αύξησης των στόχων μείωσης των εκπομπών, συγκεκριμένα αν η αύξηση θα πρέπει να είναι μεγάλη ή μέτρια, τον επιμερισμό των προσπαθειών μεταξύ των κρατών μελών και τη συνεισφορά τους στην επίτευξη του συνολικού στόχου, την αφετηρία της πορείας των ετήσιων κατανομών και τη λειτουργία των δυνατοτήτων ευελιξίας του ΣΕΔΕ και του κανονισμού LULUCF.

Μέχρι στιγμής, η οδηγία για το ΣΕΔΕ της ΕΕ, ο κανονισμός για τον επιμερισμό των προσπαθειών και ο κανονισμός LULUCF έχουν καλύψει από κοινού τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου διαφόρων τμημάτων της οικονομίας, καθώς κάθε μέσο καθορίζει τη συνεισφορά των τομέων που καλύπτει στον συνολικό στόχο. Συγκεκριμένα ζητήματα ανακύπτουν από την επέκταση της τιμολόγησης των ανθρακούχων εκπομπών, ενός σημαντικού εργαλείου για την καταπολέμηση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, σε νέους τομείς.

Η δημιουργία ενός νέου συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών για τις οδικές μεταφορές και τα κτίρια κατέστησε αναγκαία τη μελέτη του πεδίου εφαρμογής του ίδιου του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών, με βάση την αποτελεσματικότητα, την οικονομική αποδοτικότητα και τη δικαιοσύνη του μέσου και της αρχιτεκτονικής της πολιτικής για το κλίμα στο σύνολό της. Ομοίως, η αλλαγή στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού LULUCF για την ανάπτυξη ενός μέσου για τη χρήση της γης θα μπορούσε επίσης να επηρεάσει το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών. Ωστόσο, η πρόταση κανονισμού LULUCF προβλέπει εθνικούς στόχους μόνο για τον τομέα της γης μετά το 2030 και, ως εκ τούτου, δεν επηρεάζει την πρόταση κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών, ο χρονικός ορίζοντας της οποίας περιορίζεται στο 2030. Επιπλέον, στην εκτίμηση των επιπτώσεων εξετάστηκαν και αξιολογήθηκαν διάφορες επιλογές για το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών, κυρίως κατά πόσον ένας τομέας περιλαμβάνεται ή όχι τόσο στον κανονισμό για τον επιμερισμό των προσπαθειών όσο και στο σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών και/ή αν ένα μέσο για τη χρήση γης θα επηρέαζε την επίτευξη του συνολικού στόχου της ΕΕ έως το 2030.

Η εφαρμογή της εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών σε τομείς όπως τα κτίρια και τις οδικές μεταφορές θα καλύψει περίπου το ήμισυ των εκπομπών του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών, όπως ισχύει σήμερα. Όπως και με το ισχύον ΣΕΔΕ, ένα τέτοιο σύστημα θα ενσωματώσει την τιμή του CO₂ στις οικονομικές και χρηματοπιστωτικές αποφάσεις και θα αποτελέσει σημαντικό εργαλείο για την παροχή κινήτρων για οικονομικά αποδοτική δράση των επιχειρήσεων και των καταναλωτών σε αυτούς τους τομείς σε όλα τα κράτη μέλη. Ταυτόχρονα, η τιμή των ανθρακούχων εκπομπών από μόνη της δεν θα επέφερε τον απαιτούμενο μετασχηματισμό στους σχετικούς τομείς με αποδοτικό τρόπο. Το σχέδιο κλιματικών στόχων για το 2030 κατέληξε στο συμπέρασμα ότι υπάρχει σαφής ανάγκη για συμπληρωματικές και στοχευμένες πολιτικές. Με τον τρόπο αυτό μπορούν να αντιμετωπιστούν οι αστοχίες της αγοράς και τα αποκλίνοντα κίνητρα, να επιταχυνθούν οι τεχνολογικές αλλαγές και να αναπτυχθούν οι απαιτούμενες υποδομές με συντονισμένο τρόπο (π.χ. για την ανακαίνιση κτιρίων, τον εξηλεκτρισμό και την τεχνολογία υδρογόνου για τη βιομηχανία).

Ως εκ τούτου, θα ήταν πρόωρο να περιοριστεί η επιδιωκόμενη μείωση των εκπομπών από τα κτίρια και τις οδικές μεταφορές αποκλειστικά στο σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών. Μια τέτοια επιλογή θα πρέπει να εξεταστεί δεόντως κατά τη μελλοντική

επανεξέταση του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών, με βάση τα διδάγματα που αντλούνται από τη λειτουργία της εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών για τους δύο αυτούς τομείς.

Προτιμώμενη επιλογή είναι να αυξηθεί η φιλοδοξία στον κανονισμό για τον επιμερισμό των προσπαθειών, σύμφωνα με τις οικονομικά αποδοτικές προβλέψεις, για την επίτευξη της συνολικής φιλοδοξίας για το κλίμα με ορίζοντα το 2030 που καθορίζεται στο σχέδιο κλιματικών στόχων για το 2030. Η επέκταση της εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών σε νέους τομείς —οδικές μεταφορές και κτίρια— με παράλληλη συνέχιση της υπαγωγής τους στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών θεωρείται ότι συμβάλλει στην επίτευξη του στόχου του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών και όχι ότι τον υποκαθιστά.

Η αύξηση των εθνικών στόχων βάσει του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών απαιτεί επανεξέταση των πτυχών της δικαιοσύνης και της οικονομικής αποδοτικότητας στο πλαίσιο του μέσου. Όσον αφορά τη δικαιοσύνη, η αξιολόγηση καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η επικαιροποίηση της προσέγγισης καθορισμού στόχων με βάση το κατά κεφαλήν ΑΕΠ εξακολουθεί να είναι κατάλληλη, παράλληλα με την εφαρμογή περιορισμένου αριθμού στοχευμένων διορθώσεων για την αντιμετώπιση των προβλημάτων οικονομικής αποδοτικότητας. Συνολικά, αυτό θα οδηγήσει στη σύγκλιση των κατά κεφαλήν εκπομπών σε αυτούς τους τομείς σε ολόκληρη την ΕΕ.

Προκειμένου να διασφαλιστεί μέγιστη οικονομική απόδοση, όλες οι υφιστάμενες δυνατότητες ευελιξίας αναμένεται να χρησιμοποιηθούν με την αυξημένη φιλοδοξία, η οποία αποτυπώνεται σε έναν ενωσιακό στόχο μείωσης των εκπομπών κατά 40 % στον κανονισμό για τον επιμερισμό των προσπαθειών. Τα μέσα ευελιξίας θεωρούνται κατάλληλα, όσον αφορά τόσο την κλίμακα όσο και τη λειτουργία τους, για τη διασφάλιση της βελτιωμένης οικονομικής απόδοσης της συνολικής πολιτικής.

Θα πρέπει να καθοριστούν νέα δεσμευτικά εθνικά όρια για την περίοδο 2023 έως 2030, εκφρασμένα σε ετήσια δικαιώματα εκπομπών, τα οποία θα οδηγήσουν σταδιακά στην επίτευξη του στόχου κάθε κράτους μέλους για το 2030. Τα δικαιώματα εκπομπών για τα έτη 2023, 2024 και 2025 θα υπολογιστούν με βάση τα δεδομένα εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου για τα έτη 2005 και 2016 έως 2018, όπως επανεξετάστηκαν από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3 του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών. Για μεγαλύτερη ακρίβεια, ο υπολογισμός των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών για τα έτη 2026 έως 2030 θα βασιστεί στον μέσο όρο των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κάθε κράτους μέλους κατά τα έτη 2021, 2022 και 2023, μετά από διεξοδική επανεξέταση των στοιχείων των εθνικών απογραφών που θα διενεργήσει η Επιτροπή το 2025.

Επίσης, η Επιτροπή πρόκειται να διενεργήσει, το 2027, διεξοδική επανεξέταση των στοιχείων των εθνικών απογραφών με σκοπό τη συμμόρφωση με τον κανονισμό για τον επιμερισμό των προσπαθειών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 38 του κανονισμού για τη διακυβέρνηση. Η Επιτροπή θα καθορίσει, μέσω εκτελεστικών πράξεων, το πεδίο εφαρμογής αυτών των δύο διεξοδικών επανεξετάσεων προκειμένου να αποφευχθεί η περιττή επικάλυψη εργασιών.

Ο ευρωπαϊκός νόμος για το κλίμα προβλέπει ότι, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι καταβάλλονται επαρκείς προσπάθειες μείωσης των εκπομπών έως το 2030, η συμβολή των καθαρών απορροφήσεων στον στόχο μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κατά τουλάχιστον 55 % έως το 2030 περιορίζεται σε 225 εκατ. τόνους ισοδυνάμου CO₂. Αυτή η διάταξη του ευρωπαϊκού νόμου για το κλίμα δεν θίγει την αναθεώρηση της νομοθεσίας της Ένωσης. Η προτεινόμενη αύξηση της φιλοδοξίας του κανονισμού LULUCF, σε συνδυασμό με τον διαχωρισμό της υφιστάμενης ευελιξίας των LULUCF ώστε να χρησιμοποιηθεί σε κάθε μία από τις πενταετείς περιόδους συμμόρφωσης, μειώνει την πιθανότητα μη εκπλήρωσης των

απαιτήσεων του νόμου για το κλίμα. Ωστόσο, η παροχή ευελιξίας από τους τομείς του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών στους τομείς LULUCF και η περιορισμένη ευελιξία αντιστρόφως επηρεάζουν θετικά τις δυνατότητες των κρατών μελών να συμμορφωθούν αποτελεσματικά με τις επιμέρους υποχρεώσεις τους.

Προτείνεται η δημιουργία νέου μηχανισμού με τη μορφή συμπληρωματικού αποθεματικού. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν να μην συμμετάσχουν. Αυτό το αποθεματικό θα μπορούσε να ενεργοποιείται μόνο εφόσον πληρούνται οι απαιτήσεις του νόμου για το κλίμα, με σκοπό τη συμμόρφωση σε εθνικό επίπεδο με τους στόχους του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών μέσω της μεταφοράς οποιωνδήποτε μη χρησιμοποιηθεισών πιστώσεων LULUCF²⁴ στο τέλος της δεύτερης περιόδου συμμόρφωσης σε κράτη μέλη που τις χρειάζονται. Ωστόσο, η χρήση αυτού του αποθεματικού θα εξαρτηθεί από τυχόν εξαιρετικές επιδόσεις στον τομέα LULUCF.

• Καταλληλότητα και απλούστευση του κανονιστικού πλαισίου

Η πρόταση, εναρμονιζόμενη με τη δέσμευση της Επιτροπής για βελτίωση της νομοθεσίας, καταρτίστηκε χωρίς αποκλεισμούς, με γνώμονα τη διαφάνεια και τη συνεχή συμμετοχή των ενδιαφερομένων.

Ο κανονισμός για τον επιμερισμό των προσπαθειών θέτει στόχους μείωσης των εκπομπών για τα κράτη μέλη σε εθνικό επίπεδο. Επομένως, εναπόκειται στα κράτη μέλη να αποφασίσουν πώς θα επιτύχουν αυτούς τους στόχους (για λόγους επικουρικότητας). Η παρούσα πρόταση, παρότι αναθεωρεί τους στόχους που πρέπει να επιτευχθούν από κάθε κράτος μέλος έως το 2030, δεν επιβάλλει πρόσθετο διοικητικό φόρτο στις εθνικές διοικήσεις, ως κύριους φορείς στο πλαίσιο αυτό στους οποίους απευθύνεται ο κανονισμός για τον επιμερισμό των προσπαθειών.

• Θεμελιώδη δικαιώματα

Η πρόταση σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ειδικότερα στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης²⁵. Συγκεκριμένα, συμβάλλει στην επίτευξη του στόχου για υψηλό επίπεδο περιβαλλοντικής προστασίας σύμφωνα με την αρχή της βιώσιμης ανάπτυξης, όπως ορίζεται στο άρθρο 37 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η ορθή εφαρμογή της πρότασης για την τροποποίηση του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών θα είναι καίριας σημασίας για την επίτευξη των στόχων της και των στόχων που ορίζονται στον ευρωπαϊκό νόμο για το κλίμα. Λόγω της αύξησης των στόχων του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών θα απαιτηθούν πρόσθετα μέτρα σε εθνικό επίπεδο και τα κράτη μέλη θα πρέπει να αναθεωρήσουν και να εφαρμόσουν αυστηρότερες στρατηγικές δράσης για το κλίμα. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να εφαρμοστούν μέτρα στήριξης της ανάπτυξης ικανοτήτων κατά τη διάρκεια μιας πενταετίας (2023-2027) για να δοθεί στα κράτη μέλη η δυνατότητα να προσαρμοστούν σε ένα απαιτητικότερο πλαίσιο. Το συνολικό εκτιμώμενο κόστος των μέτρων στήριξης ανέρχεται σε 1 750 000 EUR.

²⁴ Μη χρησιμοποιηθείσες καθαρές απορροφήσεις είναι όσες δεν χρησιμοποιούνται στην τρέχουσα δυνατότητα ευελιξίας των LULUCF που προβλέπεται στο άρθρο 7 του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών και δεν χρησιμοποιούνται στο νέο αποθεματικό ασφάλειας LULUCF.

²⁵ COM(2019) 640 final.

Η πρόταση αναθεωρεί επίσης την ευελιξία των LULUCF που ορίζεται στο άρθρο 7 του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών και δημιουργεί ένα νέο προαιρετικό αποθεματικό, το συμπληρωματικό αποθεματικό, για να βοηθήσει τα κράτη μέλη να επιτύχουν τους επιμέρους στόχους τους, καθώς τους δίνει τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσουν μη χρησιμοποιηθείσες καθαρές απορροφήσεις που δημιουργούνται κατά την περίοδο 2026-2030, υπό την προϋπόθεση ότι θα επιτευχθεί ο στόχος της Ένωσης για μείωση των εκπομπών κατά 55 % το 2030 με μέγιστη συμβολή των καθαρών απορροφήσεων ύψους 225 εκατ. τόνους ισοδυνάμου CO₂, όπως απαιτείται από τον ευρωπαϊκό νόμο για το κλίμα. Για τις τροποποιήσεις αυτές θα απαιτηθούν προσαρμογές στο ενωσιακό μητρώο, οι οποίες θα πρέπει να υλοποιηθούν με την υποστήριξη εξωτερικού αναδόχου, με εκτιμώμενο κόστος 600 000 EUR.

Για τις προαναφερθείσες εργασίες, θα απαιτηθεί επίσης αύξηση της ικανότητας των υπηρεσιών της Επιτροπής, οι οποίες θα χρειαστούν τρεις νέες θέσεις υπαλλήλων AD που θα υποστηρίζουν επίσης τη διαδικασία συναπόφασης. Το συνημμένο νομοθετικό δημοσιονομικό δελτίο παρέχει λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με τις επιπτώσεις της παρούσας πρότασης στον προϋπολογισμό της ΕΕ.

Οι επιλογές ανάπτυξης και δημόσιων συμβάσεων στον τομέα της ΤΠ θα υπόκεινται σε προέγκριση από το συμβούλιο τεχνολογίας πληροφοριών και κυβερνοασφάλειας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

• Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων

Η τακτική και με όρους διαφάνειας υποβολή εκθέσεων σχετικά με τις υποχρεώσεις των κρατών μελών, σε συνδυασμό με αυστηρούς ελέγχους συμμόρφωσης, αποτελούν θεμελιώδη στοιχεία που διασφαλίζουν την πρόοδο όσον αφορά την εκπλήρωση των μακροπρόθεσμων δεσμεύσεων της ΕΕ για μείωση των εκπομπών. Η πρωτοβουλία διατηρεί το καθεστώς συμμόρφωσης του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών και εξακολουθεί να βασίζεται στο ισχυρό πλαίσιο παρακολούθησης, υποβολής εκθέσεων και επαλήθευσης που προβλέπεται στον κανονισμό για τη διακυβέρνηση. Ως βάση για την τακτική αξιολόγηση της προόδου, η Επιτροπή θα χρησιμοποιήσει, μεταξύ άλλων, τις πληροφορίες που υποβάλλονται και δηλώνονται από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του κανονισμού για τη διακυβέρνηση. Σε αυτές περιλαμβάνονται πληροφορίες σχετικά με τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, τις πολιτικές και τα μέτρα, τις προβλέψεις και την προσαρμογή. Η Επιτροπή θα αξιοποιήσει επίσης τις πληροφορίες αυτές για τη διενέργεια επισκοπήσεων της εφαρμογής της περιβαλλοντικής πολιτικής και για την παρακολούθηση των προγραμμάτων δράσης για το περιβάλλον. Οι πληροφορίες που λαμβάνονται από τα κράτη μέλη μπορούν να συμπληρώνονται με συστηματικές παρατηρήσεις της ατμόσφαιρας, είτε επιτόπου είτε μέσω τηλεπισκόπησης, όπως αυτής που παρέχει το Copernicus.

Η αποτελεσματικότητα της πρότασης όσον αφορά την επίτευξη των αναθεωρημένων στόχων για το 2030 εξαρτάται από την ικανότητα των κρατών μελών να προσαρμόσουν τα σχέδια και τις στρατηγικές τους για να ανταποκριθούν πιο δυναμικά στην πρόκληση της κλιματικής αλλαγής. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή θα θεσπίσει μέτρα ανάπτυξης ικανοτήτων για να στηρίξει τα κράτη μέλη στις προσπάθειές τους να ενσωματώσουν τους αναθεωρημένους στόχους στα οικεία εθνικά σχέδια και στρατηγικές για το κλίμα, συμπεριλαμβανομένων των εθνικών σχεδίων για την ενέργεια και το κλίμα.

Η παρούσα πρωτοβουλία διατηρεί επίσης τις ισχύουσες διατάξεις επανεξέτασης, σύμφωνα με τις οποίες η Επιτροπή πρέπει να υποβάλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο

Συμβούλιο σχετικά με τη λειτουργία του παρόντος κανονισμού, εντός έξι μηνών από κάθε παγκόσμιο απολογισμό που έχει συμφωνηθεί δυνάμει του άρθρου 14 της συμφωνίας του Παρισιού. Ο πρώτος παγκόσμιος απολογισμός θα πραγματοποιηθεί το 2023 και, στη συνέχεια, θα επαναλαμβάνεται ανά πενταετία.

Τέλος, ο κανονισμός για τον επιμερισμό των προσπαθειών, η σημασία του ως κανονιστικού μέσου και το πεδίο εφαρμογής του θα υπόκεινται σε επανεξέταση για την ανάπτυξη του πλαισίου για το κλίμα και την ενέργεια μετά το 2030, με συνεκτίμηση των αλληλεπιδράσεων μεταξύ των διαφόρων μέσων, ειδικότερα της επέκτασης της εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών σε νέους τομείς και της ρύθμισης ενός πυλώνα για τη γεωργία, τη χρήση γης και τη δασοκομία.

• Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης

Άρθρο 1

Αυτό το άρθρο περιλαμβάνει όλες τις προτεινόμενες τροποποιήσεις του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών και, συγκεκριμένα, τις εξής:

- 1) **άρθρο 1 σχετικά με το αντικείμενο:** επικαιροποίηση της αναφοράς στον στόχο μείωσης των εκπομπών βάσει του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών σε επίπεδο ΕΕ·
- 2) **άρθρο 2 σχετικά με το πεδίο εφαρμογής:** προσαρμογή του τρόπου καθορισμού του πεδίου εφαρμογής, λαμβανομένης υπόψη της προτεινόμενης ένταξης των θαλάσσιων μεταφορών στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2003/87/ΕΚ·
- 3) **άρθρο 4 παράγραφοι 2 και 3 σχετικά με τα ετήσια επίπεδα εκπομπών για την περίοδο 2021-2030:** επικαιροποίηση του πλαισίου βάσει του οποίου η Επιτροπή θα καθορίσει τα νέα ετήσια επίπεδα εκπομπών των κρατών μελών για την περίοδο 2023-2030. Το νέο πλαίσιο περιλαμβάνει επικαιροποίηση των εθνικών ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών με τη χρήση των νέων δεδομένων που θα καταστούν διαθέσιμα μόλις το 2025. Δεδομένης της αβεβαιότητας που συνδέεται με τις μεσοπρόθεσμες επιπτώσεις της πανδημίας COVID-19 στην οικονομία και την ταχύτητα της ανάκαμψης, η επανεξέταση του 2025 θα δώσει τη δυνατότητα προσαρμογής των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών για την περίοδο 2026 έως 2030, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι αυτά δεν είναι ούτε υπερβολικά επιεική ούτε υπερβολικά αυστηρά·
- 4) **άρθρο 6 νέα παράγραφος 3α σχετικά με την ευελιξία του ΣΕΔΕ της ΕΕ:** καθορισμός προθεσμίας για τη Μάλτα, ώστε να δηλώσει αν προτίθεται να χρησιμοποιήσει την αυξημένη δυνατότητα ευελιξίας του ΣΕΔΕ. Η νέα αυτή προθεσμία είναι αναγκαία δεδομένου ότι, λόγω των ιδιομορφιών της οικονομίας της, η Μάλτα θα έχει πρόσβαση σε αυξημένη ευελιξία του ΣΕΔΕ μέσω τροποποίησης του παραρτήματος ΙΙ του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών·
- 5) **άρθρο 7 σχετικά με τη χρήση απορροφήσεων από τον τομέα LULUCF:** διαχωρισμός της χρήσης της ευελιξίας των LULUCF σε δύο πενταετείς περιόδους και καθορισμός ανώτατου ορίου για κάθε περίοδο που αντιστοιχεί στο ήμισυ του συνολικού ποσού· και απαλοιφή της παραγράφου 2, δεδομένου ότι η προβλεπόμενη αλλαγή στον τίτλο του παραρτήματος ΙΙΙ θα πραγματοποιηθεί μέσω της τροποποίησης του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών, όπως προτείνεται στην παρούσα πρόταση (βλ. σημείο 9 παρακάτω)·

- 6) **προσθήκη νέου άρθρου (άρθρου 11α):** δημιουργία προαιρετικού συμπληρωματικού αποθεματικού (αποτελούμενου από τυχόν μη χρησιμοποιηθείσες πιστώσεις LULUCF στο τέλος της δεύτερης περιόδου συμμόρφωσης), το οποίο θα χρησιμοποιείται από τα κράτη μέλη για τη συμμόρφωση με τον οικείο στόχο του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών του 2030, υπό τον όρο ότι επιτυγχάνεται ο στόχος μείωσης κατά 55 % σε επίπεδο ΕΕ με μέγιστη συνεισφορά καθαρών απορροφήσεων ύψους 225 εκατ. τόνων ισοδυνάμου CO₂ σύμφωνα με τον ευρωπαϊκό νόμο για το κλίμα. Αυτή η πρόσθετη ευελιξία θα διευκολύνει τη συμμόρφωση των κρατών μελών που ενδέχεται να δυσκολευτούν να ανταποκριθούν σε αυστηρότερους εθνικούς στόχους τόσο στους τομείς του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών όσο και στους τομείς LULUCF, μόνο στο τέλος της περιόδου·
- 7) **παράρτημα Ι σχετικά με τις μειώσεις των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη:** καθορισμός νέων στόχων μείωσης των εκπομπών των κρατών μελών έως το 2030 σε σχέση με τα επίπεδα του 2005 για τους τομείς που καλύπτονται από τον κανονισμό για τον επιμερισμό των προσπαθειών·
- 8) **παράρτημα ΙΙ σχετικά με την ευελιξία του ΣΕΔΕ:** αύξηση του ορίου ευελιξίας του ΣΕΔΕ για τη Μάλτα από 2 % σε 7 %·
- 9) **παράρτημα ΙΙΙ:** τροποποίηση του τίτλου του σύμφωνα με το νέο κείμενο του άρθρου 7.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842 σχετικά με τις δεσμευτικές ετήσιες μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη από το 2021 έως το 2030, στο πλαίσιο της συμβολής στη δράση για το κλίμα για την τήρηση των δεσμεύσεων που απορρέουν από τη συμφωνία του Παρισιού

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 192 παράγραφος 1,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής²⁶,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών²⁷,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η συμφωνία του Παρισιού, που εγκρίθηκε τον Δεκέμβριο του 2015 δυνάμει της σύμβασης-πλαίσιου των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή (UNFCCC) (στο εξής: συμφωνία του Παρισιού), τέθηκε σε ισχύ τον Νοέμβριο του 2016. Τα συμβαλλόμενα μέρη της συμφώνησαν να συγκρατήσουν την αύξηση της παγκόσμιας μέσης θερμοκρασίας αρκετά χαμηλότερα από τους 2 °C σε σχέση με τα προβιομηχανικά επίπεδα και να καταβάλουν προσπάθειες για τον περιορισμό της αύξησης της θερμοκρασίας σε 1,5 °C σε σχέση με τα προβιομηχανικά επίπεδα.
- (2) Η Ένωση έχει θεσπίσει κανονιστικό πλαίσιο για την επίτευξη του στόχου για μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κατά τουλάχιστον 40 % έως το 2030, ο οποίος εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο το 2014, προτού τεθεί σε ισχύ η συμφωνία του Παρισιού. Η νομοθεσία για την υλοποίηση του εν λόγω στόχου συνίσταται, μεταξύ άλλων, στην οδηγία 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁸ (η οποία θεσπίζει σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου εντός της Ένωσης), τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/841 του

²⁶ ΕΕ C της , σ. .

²⁷ ΕΕ C της , σ. .

²⁸ Οδηγία 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Ένωσης και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/EK του Συμβουλίου (ΕΕ L 275 της 25.10.2003, σ. 32).

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁹ (ο οποίος απαιτεί από τα κράτη μέλη να εξισορροπούν τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και τις απορροφήσεις από δραστηριότητες χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοκομίας) και τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁰, ο οποίος καθορίζει εθνικούς στόχους για τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου έως το 2030 στους τομείς που δεν καλύπτονται ούτε από την οδηγία 2003/87/ΕΚ ούτε από τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/841.

- (3) Η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία³¹ συνδυάζει ένα ολοκληρωμένο σύνολο αλληλοενισχυόμενων μέτρων και πρωτοβουλιών με στόχο την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας στην Ένωση έως το 2050, και ορίζει μια νέα αναπτυξιακή στρατηγική που αποσκοπεί στη μετατροπή της Ένωσης σε μια δίκαιη και ευημερούσα κοινωνία, με μια οικονομία σύγχρονη, ανταγωνιστική και αποδοτική ως προς την χρήση των πόρων, όπου η οικονομική ανάπτυξη είναι αποσυνδεδεμένη από τη χρήση πόρων. Αποσκοπεί επίσης στην προστασία, τη διατήρηση και την ενίσχυση του φυσικού κεφαλαίου της Ένωσης, καθώς και στην προστασία της υγείας και της ευημερίας των πολιτών από κινδύνους και επιπτώσεις που σχετίζονται με το περιβάλλον. Ταυτόχρονα, η μετάβαση αυτή έχει διαφορετικές επιπτώσεις στις γυναίκες και στους άνδρες και έχει ιδιαίτερο αντίκτυπο σε ορισμένες μειονεκτούσες ομάδες, όπως οι ηλικιωμένοι, τα άτομα με αναπηρία και τα άτομα με μειονοτική φυλετική ή εθνοτική καταγωγή. Θα πρέπει, συνεπώς, να διασφαλιστεί ότι η μετάβαση θα πραγματοποιηθεί με τρόπο δίκαιο, χωρίς αποκλεισμούς και χωρίς να μείνει κανείς στο περιθώριο.
- (4) Με τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/1119 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³² («ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα»), η Ένωση κατοχυρώνει νομοθετικά τον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας για το σύνολο της οικονομίας έως το 2050. Ο εν λόγω κανονισμός θεσπίζει επίσης δεσμευτική ενωσιακή υποχρέωση για μείωση, έως το 2030, των εγχώριων καθαρών εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου (εκπομπές πλην απορροφήσεις) κατά τουλάχιστον 55 % σε σχέση με τα επίπεδα του 1990.
- (5) Προκειμένου να υλοποιηθούν οι εν λόγω δεσμεύσεις, καθώς και η συμβολή της Ένωσης βάσει της συμφωνίας του Παρισιού³³ που εγκρίθηκε στο πλαίσιο της UNFCCC, το κανονιστικό πλαίσιο της Ένωσης για την επίτευξη του στόχου μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου θα πρέπει να προσαρμοστεί.

²⁹ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/841 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, σχετικά με τη συμπερίληψη των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και των απορροφήσεων από δραστηριότητες χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας στο πλαίσιο για το κλίμα και την ενέργεια έως το 2030, καθώς και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 και της απόφασης (ΕΕ) αριθ. 529/2013/ΕΕ (ΕΕ L 156 της 19.6.2018, σ. 1).

³⁰ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, σχετικά με τις δεσμευτικές ετήσιες μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη από το 2021 έως το 2030, στο πλαίσιο της συμβολής στη δράση για το κλίμα για την τήρηση των δεσμεύσεων που απορρέουν από τη συμφωνία του Παρισιού και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 (ΕΕ L 156 της 19.6.2018, σ. 26).

³¹ Ανακοίνωση της Επιτροπής — Η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία, COM(2019) 640 final της 11ης Δεκεμβρίου 2019.

³² Κανονισμός (ΕΕ) 2021/1119 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 2021, για τη θέσπιση πλαισίου με στόχο την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 401/2009 και (ΕΕ) 2018/1999 («ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα») (ΕΕ L 243 της 9.7.2021, σ. 1).

³³ Συμφωνία του Παρισιού (ΕΕ L 282 της 19.10.2016, σ. 4).

- (6) Ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/842 θεσπίζει υποχρεώσεις των κρατών μελών σχετικά με τις ελάχιστες συνεισφορές τους για την περίοδο από το 2021 έως το 2030, με σκοπό την επίτευξη του υφιστάμενου στόχου της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου το 2030 κατά 30 % σε σχέση με τα επίπεδα του 2005 στους τομείς που καλύπτονται από το άρθρο 2 του εν λόγω κανονισμού. Επίσης, θεσπίζει κανόνες για τον καθορισμό των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών και για την αξιολόγηση της προόδου των κρατών μελών όσον αφορά την επίτευξη των ελάχιστων συνεισφορών τους.
- (7) Παρόλο που η εμπορία δικαιωμάτων εκπομπών θα εφαρμόζεται επίσης στις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου από τις οδικές και τις θαλάσσιες μεταφορές, καθώς και από κτίρια, το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842 θα διατηρηθεί. Ως εκ τούτου, ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/842 θα εξακολουθήσει να εφαρμόζεται στις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου από την εγχώρια ναυσιπλοΐα, αλλά όχι στις εκπομπές από τη διεθνή ναυσιπλοΐα. Οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου ενός κράτους μέλους που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842 και τα οποία πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τους ελέγχους συμμόρφωσης θα εξακολουθήσουν να προσδιορίζονται μετά την ολοκλήρωση των επανεξετάσεων των απογραφών σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁴.
- (8) Στην ανακοίνωση που εξέδωσε στις 17 Σεπτεμβρίου 2020³⁵, η Επιτροπή ανέφερε ότι ο αυξημένος συνολικός στόχος για το 2030 μπορεί να επιτευχθεί μόνο με τη συμβολή όλων των τομέων.
- (9) Στα συμπεράσματά του, της 11ης Δεκεμβρίου 2020, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ανέφερε ότι ο στόχος για το 2030 θα επιτευχθεί συλλογικά από την Ένωση με τον οικονομικά αποδοτικότερο τρόπο, ότι όλα τα κράτη μέλη θα συμμετάσχουν στην προσπάθεια αυτή, λαμβανομένων υπόψη ζητημάτων δικαιοσύνης και αλληλεγγύης, χωρίς να μείνει κανείς στο περιθώριο, και ότι ο νέος στόχος για το 2030 πρέπει να επιτευχθεί κατά τρόπο που να διαφυλάσσει την ανταγωνιστικότητα της Ένωσης και να λαμβάνει υπόψη τα διαφορετικά σημεία αφετηρίας, τις ιδιαίτερες εθνικές συνθήκες και τις δυνατότητες μείωσης των εκπομπών των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων των νησιωτικών κρατών μελών και των νησιών, καθώς και τις προσπάθειες που καταβάλλονται.
- (10) Προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κατά 55 %, οι τομείς που καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/842 θα πρέπει να μειώσουν σταδιακά τις εκπομπές τους έως ότου επιτύχουν μείωση κατά 40 % το 2030, σε σύγκριση με τα επίπεδα του 2005.
- (11) Για τον σκοπό αυτόν, ο στόχος μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου για το 2030 πρέπει να αναθεωρηθεί για κάθε κράτος μέλος. Για την αναθεώρηση του στόχου μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί η ίδια μεθοδολογία που εφαρμόστηκε κατά την πρώτη έκδοση του κανονισμού (ΕΕ)

³⁴ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της Δράσης για το Κλίμα, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 663/2009 και (ΕΚ) αριθ. 715/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 94/22/ΕΚ, 98/70/ΕΚ, 2009/31/ΕΚ, 2009/73/ΕΚ, 2010/31/ΕΕ, 2012/27/ΕΕ και 2013/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 2009/119/ΕΚ και (ΕΕ) 2015/652 του Συμβουλίου και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 328 της 21.12.2018, σ. 1).

³⁵ COM(2020) 562 final.

2018/842, στο πλαίσιο της οποίας οι εθνικές συνεισφορές καθορίστηκαν με βάση τις διαφορετικές ικανότητες και ευκαιρίες οικονομικής αποδοτικότητας στα κράτη μέλη, ώστε να διασφαλιστεί δίκαιος και ισόρροπος καταμερισμός της προσπάθειας. Η μείωση των μέγιστων εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου για κάθε κράτος μέλος το 2030 θα πρέπει, επομένως, να καθοριστεί σε σχέση με το επίπεδο των αναθεωρημένων εκπομπών αερίων θερμοκηπίου του 2005 του σχετικού κράτους μέλους που καλύπτονται από αυτόν τον κανονισμό, εξαιρουμένων των εξακριβωμένων εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου από εγκαταστάσεις που λειτουργούσαν το 2005 και που συμπεριλήφθηκαν στο σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών της Ένωσης μόνο μετά το 2005.

- (12) Κατά συνέπεια, θα είναι αναγκαίο να καθοριστούν, από το έτος έκδοσης του παρόντος κανονισμού, νέα δεσμευτικά εθνικά όρια, εκφρασμένα σε ετήσια δικαιώματα εκπομπών, τα οποία θα οδηγούν σταδιακά στην επίτευξη του στόχου κάθε κράτους μέλους για το 2030, ενώ παραμένουν παράλληλα σε ισχύ τα ετήσια όρια που έχουν καθοριστεί για τα προηγούμενα έτη, όπως ορίζονται στην εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2020/2126 της Επιτροπής³⁶.
- (13) Η πανδημία COVID-19 έχει επηρεάσει την οικονομία της Ένωσης και το επίπεδο των εκπομπών της σε βαθμό που δεν μπορεί ακόμη να ποσοτικοποιηθεί πλήρως. Από την άλλη πλευρά, η Ένωση αναπτύσσει μια δέσμη κινήτρων μεγαλύτερη από ποτέ, η οποία θα έχει επίσης πιθανό αντίκτυπο στο επίπεδο των εκπομπών. Λόγω αυτής της αβεβαιότητας, είναι σκόπιμο να επανεξεταστούν τα δεδομένα για τις εκπομπές το 2025 και, εάν χρειαστεί, να αναπροσαρμοστούν τα ετήσια δικαιώματα εκπομπών.
- (14) Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο το 2025 να επικαιροποιηθούν τα ετήσια δικαιώματα εκπομπών για τα έτη 2026 έως 2030. Η εν λόγω επικαιροποίηση θα πρέπει να βασιστεί σε διεξοδική επανεξέταση των δεδομένων των εθνικών απογραφών που θα πραγματοποιηθεί από την Επιτροπή, προκειμένου να προσδιοριστεί ο μέσος όρος των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κάθε κράτους μέλους κατά τα έτη 2021, 2022 και 2023.
- (15) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/842, η ακύρωση περιορισμένης ποσότητας δικαιωμάτων εκπομπών στο σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορεί να ληφθεί υπόψη για σκοπούς συμμόρφωσης ορισμένων κρατών μελών με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/842. Δεδομένης της ιδιαίτερης διάρθρωσης της οικονομίας της Μάλτας, ο εθνικός στόχος μείωσης του εν λόγω κράτους μέλους βάσει του κατά κεφαλήν ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος υπερβαίνει κατά πολύ τις δυνατότητές της για μείωση των εκπομπών με οικονομικά αποδοτικό τρόπο. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να αυξηθεί η πρόσβαση της Μάλτας στην εν λόγω δυνατότητα ευελιξίας, χωρίς να διακυβεύεται ο στόχος της Ένωσης για μείωση των εκπομπών το 2030.
- (16) Επιπρόσθετα στην εν λόγω ευελιξία, μια περιορισμένη ποσότητα καθαρών απορροφήσεων και καθαρών εκπομπών από τη χρήση γης, την αλλαγή χρήσης γης και τη δασοκομία (LULUCF) μπορεί να λαμβάνεται υπόψη για τη συμμόρφωση των κρατών μελών με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/842 (στο εξής: ευελιξία των LULUCF). Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι θα καταβληθούν επαρκείς προσπάθειες μείωσης των

³⁶ Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2020/2126 της Επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 2020, σχετικά με τον καθορισμό των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών των κρατών μελών για την περίοδο από το 2021 έως το 2030 σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 426 της 17.12.2018, σ. 58).

εκπομπών έως το 2030, είναι σκόπιμο να περιοριστεί η χρήση της ευελιξίας των LULUCF μέσω του διαχωρισμού της χρήσης της εν λόγω ευελιξίας σε δύο χωριστές χρονικές περιόδους, καθεμιά από τις οποίες υπόκειται σε ανώτατο όριο που αντιστοιχεί στο ήμισυ του μέγιστου ποσού των συνολικών καθαρών απορροφήσεων που καθορίζεται στο παράρτημα III του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842. Είναι επίσης σκόπιμο να εναρμονιστεί ο τίτλος του παραρτήματος III με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 που πραγματοποιήθηκε με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2021/268 της Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 2020³⁷. Κατά συνέπεια, δεν είναι πλέον αναγκαίο να προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/842 νομική βάση η οποία δίνει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για την τροποποίηση του τίτλου του παραρτήματος III του εν λόγω κανονισμού. Συνεπώς, το άρθρο 7 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842 θα πρέπει να απαλειφθεί.

- (17) Λαμβανομένης υπόψη της θέσπισης ενισχυμένου καθεστώτος συμμόρφωσης στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/841 από το 2026, είναι σκόπιμο να καταργηθεί η αφαίρεση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου που παράγονται από κάθε κράτος μέλος κατά την περίοδο 2026 έως 2030 στον τομέα της γης κατά την υπέρβαση των απορροφήσεων του. Συνεπώς, το άρθρο 9 παράγραφος 2 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.
- (18) Ο καθορισμός πιο φιλόδοξων στόχων βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 θα μειώσει την ικανότητα των κρατών μελών να παράγουν καθαρές απορροφήσεις που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη συμμόρφωση με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/842. Επίσης, ο διαχωρισμός της χρήσης της ευελιξίας των LULUCF σε δύο χωριστές χρονικές περιόδους θα περιορίσει περαιτέρω τη διαθεσιμότητα καθαρών απορροφήσεων για σκοπούς συμμόρφωσης με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/842. Ως εκ τούτου, ορισμένα κράτη μέλη ενδέχεται να αντιμετωπίσουν προκλήσεις όσον αφορά την επίτευξη των στόχων τους βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842, ενώ ορισμένα κράτη μέλη, τα ίδια ή άλλα, ενδέχεται να έχουν καθαρές απορροφήσεις που δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη συμμόρφωση με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/842. Εφόσον επιτυγχάνονται οι στόχοι της Ένωσης που ορίζονται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1119, ειδικότερα όσον αφορά το ανώτατο όριο της συμβολής των καθαρών απορροφήσεων, είναι σκόπιμο να δημιουργηθεί νέος προαιρετικός μηχανισμός, με τη μορφή συμπληρωματικού αποθεματικού, ο οποίος θα βοηθήσει τα συμμορφούμενα κράτη μέλη να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους.
- (19) Συνεπώς, ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/842 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/842 τροποποιείται ως εξής:

- 1) στο άρθρο 1, το ποσοστό «30 %» αντικαθίσταται από το ποσοστό «40 %»·
- 2) στο άρθρο 2, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

³⁷ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2021/268 της Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 2020, για την τροποποίηση του παραρτήματος IV του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τα επίπεδα αναφοράς δασικών εκτάσεων που πρέπει να εφαρμόζονται από τα κράτη μέλη για την περίοδο 2021-2025 (ΕΕ L 60 της 22.2.2021, σ. 21).

«Ο παρών κανονισμός ισχύει για τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου από τις κατηγορίες πηγών της IPCC της ενέργειας, βιομηχανικές διεργασίες και χρήση προϊόντων, γεωργία και απόβλητα, όπως προσδιορίζονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου*, εξαιρουμένων των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου από τις δραστηριότητες που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, εκτός της δραστηριότητας “θαλάσσιες μεταφορές”.»

* Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της Δράσης για το Κλίμα, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 663/2009 και (ΕΚ) αριθ. 715/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 94/22/ΕΚ, 98/70/ΕΚ, 2009/31/ΕΚ, 2009/73/ΕΚ, 2010/31/ΕΕ, 2012/27/ΕΕ και 2013/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 2009/119/ΕΚ και (ΕΕ) 2015/652 του Συμβουλίου και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 328 της 21.12.2018, σ. 1).»

3) στο άρθρο 4, οι παράγραφοι 2 και 3 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Με την επιφύλαξη των δυνατοτήτων ευελιξίας που προβλέπονται στα άρθρα 5, 6 και 7 του παρόντος κανονισμού και της προσαρμογής σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού και λαμβάνοντας υπόψη κάθε μείωση που προκύπτει από την εφαρμογή του άρθρου 7 της απόφασης αριθ. 406/2009/ΕΚ, κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου:

α) δεν υπερβαίνουν, κατά τα έτη 2021 και 2022, το επίπεδο που ορίζεται από μια γραμμική τροχιά, που αρχίζει από τη μέση τιμή των οικείων εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κατά τα έτη 2016, 2017 και 2018, όπως ορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου, και λήγει το 2030 στο όριο που τίθεται για το εν λόγω κράτος μέλος στη στήλη 1 του παραρτήματος Ι του παρόντος κανονισμού. Η γραμμική τροχιά ενός κράτους μέλους αρχίζει είτε στα πέντε δωδεκατημόρια της απόστασης από το 2019 έως το 2020 ή εντός του 2020, ανάλογα με το ποιο οδηγεί σε χαμηλότερα δικαιώματα για το εν λόγω κράτος μέλος·

β) δεν υπερβαίνουν, κατά τα έτη 2023, 2024 και 2025, το επίπεδο που ορίζεται από μια γραμμική τροχιά που αρχίζει το 2022 στα ετήσια δικαιώματα εκπομπών για το εν λόγω κράτος μέλος, όπως ορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου για το εν λόγω έτος, και λήγει το 2030 στο όριο που τίθεται για το εν λόγω κράτος μέλος στη στήλη 2 του παραρτήματος Ι του παρόντος κανονισμού·

γ) δεν υπερβαίνουν, κατά τα έτη 2026 έως 2030, το επίπεδο που ορίζεται από μια γραμμική τροχιά, που αρχίζει το 2024 από τη μέση τιμή των οικείων εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κατά τα έτη 2021, 2022 και 2023, όπως έχουν υποβληθεί από το κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 26 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999, και λήγει το 2030 στο όριο που τίθεται για το εν λόγω κράτος μέλος στη στήλη 2 του παραρτήματος Ι του παρόντος κανονισμού.

3. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό των ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών για κάθε κράτος μέλος για τα έτη από το 2021 έως το 2030, εκφραζόμενα σε τόνους ισοδύναμου CO₂, σύμφωνα με τις γραμμικές τροχιές που ορίζονται στην παράγραφο 2.

Για τα έτη 2021 και 2022, καθορίζει τα ετήσια δικαιώματα εκπομπών βάσει διεξοδικής επανεξέτασης της πιο πρόσφατης εθνικής απογραφής των δεδομένων για τα έτη 2005 και 2016 έως 2018 που υποβάλλεται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 και αναφέρει την τιμή για τις

εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου του 2005 κάθε κράτους μέλους που χρησιμοποιήθηκε για τον καθορισμό των εν λόγω ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών.

Για τα έτη 2023, 2024 και 2025, καθορίζει τα ετήσια δικαιώματα εκπομπών με βάση την τιμή για τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου του 2005 κάθε κράτους μέλους, που αναφέρεται σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο και τις επανεξετασθείσες τιμές της εθνικής απογραφής των δεδομένων για τα έτη 2016, 2017 και 2018 όπως αναφέρεται στο δεύτερο εδάφιο.

Για τα έτη από το 2026 έως το 2030, καθορίζει τα ετήσια δικαιώματα εκπομπών με βάση την τιμή για τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου του 2005 κάθε κράτους μέλους, που αναφέρεται σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο, και τη διεξοδική επανεξέταση της πιο πρόσφατης εθνικής απογραφής των δεδομένων για τα έτη 2021, 2022 και 2023 που υποβάλλεται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 26 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999.»

4) στο άρθρο 6, προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 3α:

«3α. Η Μάλτα ενημερώνει την Επιτροπή έως τις 31 Δεκεμβρίου 2023 εάν προτίθεται να χρησιμοποιήσει την περιορισμένη ακύρωση των δικαιωμάτων ΣΕΔΕ της ΕΕ που αναφέρεται στην παράγραφο 1, έως το ποσοστό που ορίζεται στο παράρτημα II για κάθε έτος της περιόδου 2025 έως 2030, με σκοπό τη συμμόρφωσή της σύμφωνα με το άρθρο 9.»

5) το άρθρο 7 τροποποιείται ως εξής:

α) ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Πρόσθετη χρήση καθαρών απορροφήσεων από LULUCF»

β) η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

i) η εισαγωγική φράση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Στον βαθμό που οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου ενός κράτους μέλους υπερβαίνουν τα ετήσια δικαιώματα εκπομπών του για ένα δεδομένο έτος, συμπεριλαμβανομένων τυχόν ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών που αποταμιεύονται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού, ποσότητα η οποία δεν υπερβαίνει το άθροισμα των συνολικών καθαρών απορροφήσεων και των συνολικών καθαρών εκπομπών από τις συνδυασμένες λογιστικές κατηγορίες εκτάσεων που περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 μπορεί να λαμβάνεται υπόψη για τη συμμόρφωσή του σύμφωνα με το άρθρο 9 του παρόντος κανονισμού για το εν λόγω έτος, υπό την προϋπόθεση ότι:»

ii) το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) η σωρευτική ποσότητα που λαμβάνεται υπόψη για το εν λόγω κράτος μέλος για τα έτη από το 2021 έως το 2025 δεν υπερβαίνει το ήμισυ του μέγιστου ποσού των συνολικών καθαρών απορροφήσεων που καθορίζεται στο παράρτημα III του παρόντος κανονισμού για το εν λόγω κράτος μέλος,

αα) η σωρευτική ποσότητα που λαμβάνεται υπόψη για το εν λόγω κράτος μέλος για τα έτη από το 2026 έως το 2030 δεν υπερβαίνει το ήμισυ του μέγιστου ποσού των συνολικών καθαρών απορροφήσεων που καθορίζεται στο παράρτημα III του παρόντος κανονισμού για το εν λόγω κράτος μέλος,»

iii) η παράγραφος 2 απαλείφεται·

6) στο άρθρο 9, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Εάν οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου ενός κράτους μέλους για την περίοδο από το 2021 έως το 2025 που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 υπερέβησαν τις απορροφήσεις του, όπως προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 12 του εν λόγω κανονισμού, ο κεντρικός διαχειριστής αφαιρεί από τα ετήσια δικαιώματα εκπομπών του εν λόγω κράτους μέλους ποσότητα ίση με τις εν λόγω πλεονάζουσες εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου σε τόνους ισοδύναμου CO₂ για τα σχετικά έτη.»

7) παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 11α

Συμπληρωματικό αποθεματικό

1. Εάν, έως το 2030, η Ένωση έχει μειώσει τις καθαρές εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου τουλάχιστον κατά 55 % σε σύγκριση με τα επίπεδα του 1990 σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1119 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου** και λαμβανομένου υπόψη του ανώτατου ορίου της συμβολής των καθαρών απορροφήσεων, δημιουργείται συμπληρωματικό αποθεματικό στο ενωσιακό μητρώο.

2. Τα κράτη μέλη που αποφασίζουν να μην συνεισφέρουν ούτε να επωφεληθούν από το συμπληρωματικό αποθεματικό κοινοποιούν την απόφασή τους στην Επιτροπή το αργότερο έξι μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

3. Το συμπληρωματικό αποθεματικό αποτελείται από τις καθαρές απορροφήσεις που έχουν δημιουργήσει τα συμμετέχοντα κράτη μέλη κατά την περίοδο 2026 έως 2030 κατά την υπέρβαση των αντίστοιχων στόχων τους σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/841, μετά την αφαίρεση και των δύο ακόλουθων στοιχείων:

- α) τυχόν δυνατοτήτων ευελιξίας που χρησιμοποιούνται δυνάμει των άρθρων 11 έως 13β του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841·
- β) των ποσοτήτων που λαμβάνονται υπόψη για τη συμμόρφωση σύμφωνα με το άρθρο 7 του παρόντος κανονισμού.

4. Εάν συσταθεί συμπληρωματικό αποθεματικό σύμφωνα με την παράγραφο 1, ένα συμμετέχον κράτος μέλος μπορεί να επωφεληθεί από αυτό, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου του κράτους μέλους υπερβαίνουν τα οικεία ετήσια δικαιώματα εκπομπών κατά την περίοδο από το 2026 έως το 2030·
- β) το κράτος μέλος έχει εξαντλήσει τις δυνατότητες ευελιξίας δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφοι 2 και 3·
- γ) το κράτος μέλος έχει χρησιμοποιήσει στον μέγιστο δυνατό βαθμό τις καθαρές απορροφήσεις σύμφωνα με το άρθρο 7, ακόμη και αν η ποσότητα αυτή δεν ανέρχεται στο επίπεδο που καθορίζεται στο παράρτημα ΙΙΙ· και
- δ) το κράτος μέλος δεν έχει πραγματοποιήσει καμία καθαρή μεταβίβαση σε άλλα κράτη μέλη δυνάμει του άρθρου 5.

5. Αν ένα κράτος μέλος πληροί τις προϋποθέσεις που ορίζονται στην παράγραφο 4, λαμβάνει επιπλέον ποσότητα από το συμπληρωματικό αποθεματικό η οποία δεν

υπερβαίνει το έλλειμά του, προκειμένου να χρησιμοποιηθεί για συμμόρφωση σύμφωνα με το άρθρο 9.

Εάν προκύπτει ότι η συλλογική ποσότητα που πρόκειται να ληφθεί από όλα τα κράτη μέλη που πληρούν τις προϋποθέσεις που ορίζονται στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου υπερβαίνει την ποσότητα που έχει διατεθεί στο συμπληρωματικό αποθεματικό σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου, η ποσότητα που πρόκειται να ληφθεί από καθένα από τα εν λόγω κράτη μέλη μειώνεται κατ' αναλογία.

** Κανονισμός (ΕΕ) 2021/1119 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 2021, για τη θέσπιση πλαισίου με στόχο την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 401/2009 και (ΕΕ) 2018/1999 («ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα») (ΕΕ L 243 της 9.7.2021, σ. 1).»

- 8) το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842 αντικαθίσταται από το κείμενο που παρατίθεται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού·
- 9) στο παράρτημα II, η καταχώριση όσον αφορά τη Μάλτα αντικαθίσταται από την ακόλουθη εγγραφή:

	Μέγιστο ποσοστό εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου του 2005 που προσδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3
«Μάλτα	7 %»·

- 10) ο τίτλος του παραρτήματος III αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ΣΥΝΟΛΙΚΕΣ ΚΑΘΑΡΕΣ ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΕΚΤΑΣΕΩΝ ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ (ΕΕ) 2018/841 ΠΟΥ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΔΥΝΑΝΤΑΙ ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΥΠΟΨΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 2021 ΕΩΣ 2030 ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 7 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΣΤΟΙΧΕΙΟ α) ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ».

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

Περιεχόμενα

1.	ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ.....	1
2.	ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ.....	5
3.	ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ	6
4.	ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ.....	12
5.	ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ	13
1.	ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ	27
1.1.	Τίτλος της πρότασης/πρωτοβουλίας	27
1.2.	Σχετικοί τομείς πολιτικής.....	27
1.3.	Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά:.....	27
1.4.	Στόχοι.....	27
1.4.1.	Γενικοί στόχοι	27
1.4.2.	Ειδικοί στόχοι.....	27
1.4.3.	Αναμενόμενα αποτελέσματα και επιπτώσεις.....	28
1.4.4.	Δείκτες επιδόσεων.....	28
1.5.	Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας	28
1.5.1.	Βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη κάλυψη αναγκών, συμπεριλαμβανομένου λεπτομερούς χρονοδιαγράμματος για τη σταδιακή υλοποίηση της πρωτοβουλίας... ..	28
1.5.2.	Προστιθέμενη αξία της ενωσιακής παρέμβασης (που μπορεί να προκύπτει από διάφορους παράγοντες, π.χ. οφέλη από τον συντονισμό, ασφάλεια δικαίου, μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα ή συμπληρωματικότητα). Για τους σκοπούς του παρόντος σημείου, «προστιθέμενη αξία της ενωσιακής παρέμβασης» είναι η αξία που απορρέει από την ενωσιακή παρέμβαση και η οποία προστίθεται στην αξία που θα είχε δημιουργηθεί αν τα κράτη μέλη ενεργούσαν μεμονωμένα.	28
1.5.3.	Διδάγματα από ανάλογες εμπειρίες του παρελθόντος	29
1.5.4.	Συμβατότητα με το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο και ενδεχόμενες συνέργειες με άλλα κατάλληλα μέσα.....	29
1.5.5.	Αξιολόγηση των διαφόρων διαθέσιμων επιλογών χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένων των δυνατοτήτων ανακατανομής.....	30
1.6.	Διάρκεια και δημοσιονομικές επιπτώσεις της πρότασης/πρωτοβουλίας.....	30
1.7.	Προβλεπόμενοι τρόποι διαχείρισης	30
2.	ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ.....	32
2.1.	Κανόνες παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων	32
2.2.	Συστήματα διαχείρισης και ελέγχου	32

2.2.1.	Αιτιολόγηση των τρόπων διαχείρισης, των μηχανισμών εκτέλεσης της χρηματοδότησης, των όρων πληρωμής και της προτεινόμενης στρατηγικής ελέγχου	32
2.2.2.	Πληροφορίες σχετικά με τους κινδύνους που έχουν εντοπιστεί και τα συστήματα εσωτερικού ελέγχου που έχουν δημιουργηθεί για τον μετριασμό τους.....	32
2.2.3.	Εκτίμηση και αιτιολόγηση της οικονομικής αποδοτικότητας των ελέγχων (λόγος του κόστους του ελέγχου προς την αξία των σχετικών κονδυλίων που αποτελούν αντικείμενο διαχείρισης) και αξιολόγηση του εκτιμώμενου επιπέδου κινδύνου σφάλματος (κατά την πληρωμή και κατά το κλείσιμο)	32
2.3.	Μέτρα για την πρόληψη περιπτώσεων απάτης και παρατυπίας	32
3.	ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ	33
3.1.	Τομείς του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμές δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται.....	33
3.2.	Εκτιμώμενες δημοσιονομικές επιπτώσεις της πρότασης στις πιστώσεις	34
3.2.1.	Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις επιχειρησιακές πιστώσεις	34
3.2.2.	Εκτιμώμενο αποτέλεσμα που χρηματοδοτείται με επιχειρησιακές πιστώσεις	36
3.2.3.	Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις διοικητικές πιστώσεις.	37
3.2.4.	Συμβατότητα με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο.....	40
3.2.5.	Συμμετοχή τρίτων στη χρηματοδότηση	40
3.3.	Εκτιμώμενες επιπτώσεις στα έσοδα.....	41

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

1.1. Τίτλος της πρότασης/πρωτοβουλίας

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842 σχετικά με τις δεσμευτικές ετήσιες μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη από το 2021 έως το 2030, στο πλαίσιο της συμβολής στη δράση για το κλίμα για την τήρηση των δεσμεύσεων που απορρέουν από τη συμφωνία του Παρισιού

1.2. Σχετικοί τομείς πολιτικής

Δράση για το κλίμα

Τομέας 3 — Φυσικοί πόροι και περιβάλλον

Τίτλος 9 — Περιβάλλον και δράση για το κλίμα

1.3. Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά:

νέα δράση

νέα δράση μετά από πιλοτικό έργο / προπαρασκευαστική ενέργεια³⁸

την παράταση υφιστάμενης δράσης

συγχώνευση ή αναπροσανατολισμό μίας ή περισσότερων δράσεων προς άλλη/νέα δράση

1.4. Στόχοι

1.4.1. Γενικοί στόχοι

Η πρόταση αποτελεί μέρος της δέσμης προσαρμογής στον στόχο του 55 % (στο εξής: δέσμη «Fit for 55») για το κλίμα και την ενέργεια με ορίζοντα το 2030 για την επίτευξη του στόχου της ΕΕ για μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου έως το 2030 κατά τουλάχιστον 55 % σε σύγκριση με το 1990, εντός της ΕΕ, με οικονομικά αποδοτικό τρόπο και τη συμβολή στον περιορισμό της υπερθέρμανσης του πλανήτη. Η δέσμη μέτρων υλοποιεί την υποχρέωση της Επιτροπής, σύμφωνα με το άρθρο 3 του νόμου για το κλίμα, της αναθεώρησης της σχετικής νομοθεσίας της Ένωσης προκειμένου να καταστεί δυνατή η επίτευξη του προαναφερόμενου στόχου.

Η πρόταση επανεξετάζει και επικαιροποιεί τους συλλογικούς και εθνικούς στόχους μείωσης των εκπομπών που πρέπει να επιτευχθούν το 2030 από τους τομείς που καλύπτονται από τον κανονισμό για τον επιμερισμό των προσπαθειών και προσαρμόζει αναλόγως το πλαίσιο και τους μηχανισμούς ευελιξίας του.

1.4.2. Ειδικοί στόχοι

Συμβολή στον στόχο μείωσης των καθαρών εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κατά τουλάχιστον 55 % το 2030 και στον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας έως το 2050, μέσω της παρακολούθησης της προόδου και του ελέγχου της συμμόρφωσης των κρατών μελών με τις οικείες υποχρεώσεις μείωσης των εκπομπών σύμφωνα με την πρόταση, προκειμένου να επιτευχθεί μείωση των εκπομπών αερίων του

³⁸ Όπως αναφέρεται στο άρθρο 58 παράγραφος 2 στοιχείο α) ή β) του δημοσιονομικού κανονισμού.

θερμοκηπίου κατά 40 % σε επίπεδο ΕΕ στους τομείς του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών, σε σύγκριση με το 2005, με τρόπο ο οποίος είναι δίκαιος, οικονομικά αποδοτικός και διασφαλίζει την περιβαλλοντική ακεραιότητα.

1.4.3. Αναμενόμενα αποτελέσματα και επιπτώσεις

Να προσδιοριστούν τα αποτελέσματα που θα πρέπει να έχει η πρόταση/πρωτοβουλία όσον αφορά τους/τις στοχευόμενους/-ες δικαιούχους/ομάδες.

Η πρόταση θα επιφέρει μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου στους τομείς του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών κατά 40 % σε επίπεδο ΕΕ έως το 2030 σε σύγκριση με το 2005.

Η πρόταση θέτει εθνικούς στόχους επιμερισμού των προσπαθειών, κυρίως με βάση το κατά κεφαλήν ΑΕΠ, προκειμένου να διασφαλιστεί δικαιοσύνη και οικονομική αποδοτικότητα στον επιμερισμό των προσπαθειών, ενώ παράλληλα, μέσω των δυνατοτήτων ευελιξίας της πρότασης, θα καταστεί δυνατή η οικονομικά αποδοτική επίτευξη των εν λόγω στόχων.

Η πρόταση απευθύνεται στα κράτη μέλη ως θεσμικούς φορείς. Η προτεινόμενη πολιτική θα εφαρμοστεί σε εθνικό επίπεδο και, συνεπώς, επηρεάζει κυρίως τις εθνικές διοικήσεις. Η φύση και το πεδίο εφαρμογής των εθνικών μέτρων που επιλέγουν τα κράτη μέλη για την εφαρμογή της πολιτικής θα καθορίσουν τα ενδιαφερόμενα μέρη που επηρεάζονται.

1.4.4. Δείκτες επιδόσεων

Να προσδιοριστούν οι δείκτες για την παρακολούθηση της προόδου και των επιτευγμάτων.

Δείκτης αρ. 1: Επίπεδο μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου εκτός ΣΕΔΕ στην ΕΕ.

Δείκτης αρ. 2: Επίπεδο μείωσης των εκπομπών στα κράτη μέλη.

1.5. Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας

1.5.1. Βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη κάλυψη αναγκών, συμπεριλαμβανομένου λεπτομερούς χρονοδιαγράμματος για τη σταδιακή υλοποίηση της πρωτοβουλίας

Τα κράτη μέλη οφείλουν να επιτύχουν τους οικείους εθνικούς στόχους μείωσης των εκπομπών έως το 2030. Θα πρέπει να εφαρμόσουν τις πολιτικές και τα μέτρα, καθώς και τις νομοθετικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται προκειμένου να διασφαλίζεται η συμμόρφωση προς την πρόταση σε εθνικό επίπεδο.

Η Επιτροπή θα αναπτύξει τα σχετικά εκτελεστικά μέτρα, συμπεριλαμβανομένου του καθορισμού νέων ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών για τα έτη 2023, 2024 και 2025, καθώς και, μετά από διεξοδική επανεξέταση των δεδομένων απογραφής, για τα έτη 2026 έως 2030.

1.5.2. Προστιθέμενη αξία της ενωσιακής παρέμβασης (που μπορεί να προκύπτει από διάφορους παράγοντες, π.χ. οφέλη από τον συντονισμό, ασφάλεια δικαίου, μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα ή συμπληρωματικότητα). Για τους σκοπούς του παρόντος σημείου, «προστιθέμενη αξία της ενωσιακής παρέμβασης» είναι η αξία που απορρέει από την ενωσιακή παρέμβαση και η οποία προστίθεται στην αξία που θα είχε δημιουργηθεί αν τα κράτη μέλη ενεργούσαν μεμονωμένα.

Η κλιματική αλλαγή αποτελεί διασυννοριακό πρόβλημα. Δεδομένου ότι ο στόχος της προτεινόμενης δράσης δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη μεμονωμένα, απαιτείται συντονισμός της δράσης για το κλίμα σε ευρωπαϊκό και,

όπου είναι δυνατόν, σε παγκόσμιο επίπεδο και η δράση σε επίπεδο ΕΕ δικαιολογείται για λόγους επικουρικής. Η ΕΕ και τα κράτη μέλη της συμμετέχουν από κοινού στην εφαρμογή της συμφωνίας του Παρισιού. Η κοινή δράση επιτρέπει στην ΕΕ την αντιμετώπιση ζητημάτων δικαιοσύνης και αποδοτικότητας, ενώ παράλληλα επιτυγχάνει έναν φιλόδοξο περιβαλλοντικό στόχο. Τα άρθρα 191 έως 193 της ΣΛΕΕ επιβεβαιώνουν τις αρμοδιότητες της ΕΕ στον τομέα της κλιματικής αλλαγής.

1.5.3. Διδάγματα από ανάλογες εμπειρίες του παρελθόντος

Η εφαρμογή και η λειτουργία του πλαισίου για τον επιμερισμό των προσπαθειών (πρώτα με την απόφαση αριθ. 406/2009/ΕΚ και, στη συνέχεια, με τον κανονισμό για τον επιμερισμό των προσπαθειών, ο οποίος θα τροποποιηθεί μέσω της παρούσας πρότασης) είχε ως αποτέλεσμα τα κράτη μέλη να καταστούν πιο δραστήρια όσον αφορά την εξέταση νέων μέτρων για τη μείωση των εκπομπών στους σχετικούς τομείς και τον καλύτερο δυνατό σχεδιασμό τους.

Με βάση τις υφιστάμενες εθνικές πολιτικές και τα μέτρα που έχουν ήδη εφαρμοστεί, οι συνολικές εκπομπές στην ΕΕ των 27 αναμένεται να μειωθούν κατά 30 % έως το 2030, σύμφωνα με τις συγκεντρωτικές εθνικές προβλέψεις για τα αέρια του θερμοκηπίου. Το 2019 όλα τα κράτη μέλη εκπόνησαν τελικά ενοποιημένα εθνικά σχέδια για την ενέργεια και το κλίμα. Με την εφαρμογή των προγραμματισμένων μέτρων ή με τις δεδηλωμένες φιλοδοξίες στα τελικά εθνικά σχέδια για την ενέργεια και το κλίμα, η συνολική μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου από την ΕΕ εκτιμάται σε 41 %, με αποτέλεσμα την επίτευξη του υφιστάμενου στόχου της μείωσης κατά τουλάχιστον 40 %.

Η αναπροσαρμογή και η αναθεώρηση του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών θα ενισχύσουν περαιτέρω τη συμμετοχή των κρατών μελών στη συλλογική προσπάθεια για την κλιμάκωση της καταπολέμησης της κλιματικής αλλαγής.

1.5.4. Συμβατότητα με το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο και ενδεχόμενες συνέργειες με άλλα κατάλληλα μέσα

Οι προτάσεις αποτελούν μέρος της δέσμης «Fit for 55», στην οποία περιλαμβάνεται ένα σύνολο αλληλοενισχυόμενων πρωτοβουλιών εντός του πλαισίου για το κλίμα και την ενέργεια, οι οποίες θα δώσουν τη δυνατότητα στην Ένωση να μειώσει τις καθαρές εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου κατά τουλάχιστον 55 % έως το 2030 σε σύγκριση με τα επίπεδα του 1990, όπως απαιτείται από τον νόμο για το κλίμα.

Η δέσμη «Fit for 55», το μέσο «NextGenerationEU» και το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο για την περίοδο 2021-2027 θα συμβάλουν στην επίτευξη της διττής οικολογικής και ψηφιακής μετάβασης την οποία επιδιώκει η Ευρώπη. Η πρωτοβουλία συνάδει επίσης με τις πολιτικές της Ένωσης για μια καθαρή και κυκλική οικονομία, για βιώσιμη και έξυπνη κινητικότητα, με τη στρατηγική «Από το αγρόκτημα στο πιάτο», με τη στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2030 και με το επικείμενο σχέδιο δράσης για τη φιλοδοξία μηδενικής ρύπανσης, καθώς και με τη θέση της στη διεθνή σκηνή και τη διπλωματία της στο πλαίσιο της Πράσινης Συμφωνίας.

1.5.5. Αξιολόγηση των διαφόρων διαθέσιμων επιλογών χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένων των δυνατοτήτων ανακατανομής

1.6. Διάρκεια και δημοσιονομικές επιπτώσεις της πρότασης/πρωτοβουλίας

περιορισμένη διάρκεια

– με ισχύ από [HH/MM]ΕΕΕΕ έως [HH/MM]ΕΕΕΕ

– Δημοσιονομικές επιπτώσεις από το ΕΕΕΕ έως το ΕΕΕΕ για πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων και από το ΕΕΕΕ έως το ΕΕΕΕ για πιστώσεις πληρωμών.

απεριόριστη διάρκεια

1.7. Προβλεπόμενοι τρόποι διαχείρισης³⁹

Άμεση διαχείριση από την Επιτροπή

από τις υπηρεσίες της, συμπεριλαμβανομένου του προσωπικού της στις αντιπροσωπείες της Ένωσης

από τους εκτελεστικούς οργανισμούς

Επιμερισμένη διαχείριση με τα κράτη μέλη

Έμμεση διαχείριση με ανάθεση καθηκόντων εκτέλεσης του προϋπολογισμού:

σε τρίτες χώρες ή οργανισμούς που αυτές έχουν ορίσει

σε διεθνείς οργανισμούς και στις οργανώσεις τους (να προσδιοριστούν)

στην ΕΤΕπ και στο Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων

στους οργανισμούς που αναφέρονται στα άρθρα 70 και 71 του δημοσιονομικού κανονισμού

σε οργανισμούς δημοσίου δικαίου

σε οργανισμούς που διέπονται από ιδιωτικό δίκαιο και έχουν αποστολή δημόσιας υπηρεσίας, στον βαθμό που παρέχουν επαρκείς οικονομικές εγγυήσεις

σε οργανισμούς που διέπονται από το ιδιωτικό δίκαιο κράτους μέλους, στους οποίους έχει ανατεθεί η εκτέλεση σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και οι οποίοι παρέχουν επαρκείς οικονομικές εγγυήσεις

σε πρόσωπα επιφορτισμένα με την εκτέλεση συγκεκριμένων δράσεων στην ΚΕΠΠΑ βάσει του τίτλου V της ΣΕΕ και τα οποία προσδιορίζονται στην αντίστοιχη βασική πράξη.

Αν αναφέρονται περισσότεροι του ενός τρόποι διαχείρισης, να διευκρινιστούν στο τμήμα «Παρατηρήσεις».

Παρατηρήσεις

Η πρόταση αποτελεί συνέχεια του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών με τις ίδιες υποχρεώσεις παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων για τα κράτη μέλη και τα καθήκοντα διαχείρισης για την Επιτροπή. Η Επιτροπή θα συνεχίσει να επικουρείται από τον

³⁹ Οι λεπτομέρειες σχετικά με τους τρόπους διαχείρισης και οι παραπομπές στον δημοσιονομικό κανονισμό είναι διαθέσιμες στον δικτυακό τόπο BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος στο έργο της παρακολούθησης της προόδου των κρατών μελών όσον αφορά την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους κατ' εφαρμογή της πρότασης.

2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

2.1. Κανόνες παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων

Να προσδιοριστούν η συχνότητα και οι όροι.

Η συμμόρφωση θα βασίζεται στο υφιστάμενο ολοκληρωμένο πλαίσιο παρακολούθησης, υποβολής εκθέσεων και επαλήθευσης που καθορίζεται εν μέρει στον κανονισμό για τον επιμερισμό των προσπαθειών και εν μέρει στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999 (κανονισμός για τη διακυβέρνηση) και στις διατάξεις εφαρμογής του.

Για να διασφαλιστεί ότι η αξιολόγηση της συμμόρφωσης βασίζεται σε ακριβή δεδομένα, οι απογραφές εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου που υποβάλλουν τα κράτη μέλη θα εξακολουθήσουν να επανεξετάζονται από την Επιτροπή. Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος θα εξακολουθήσει να συντονίζει τον έλεγχο της διαφάνειας, της ακρίβειας, της συνέπειας, της συγκρισιμότητας και της πληρότητας των υποβαλλόμενων πληροφοριών.

2.2. Συστήματα διαχείρισης και ελέγχου

2.2.1. Αιτιολόγηση των τρόπων διαχείρισης, των μηχανισμών εκτέλεσης της χρηματοδότησης, των όρων πληρωμής και της προτεινόμενης στρατηγικής ελέγχου

Άνευ αντικειμένου — Η πρόταση δεν υλοποιεί χρηματοδοτικό πρόγραμμα αλλά χαράσσει μακροπρόθεσμη πολιτική. Δεν εφαρμόζονται τρόποι διαχείρισης, μηχανισμοί υλοποίησης χρηματοδότησης, τρόποι πληρωμής και στρατηγική ελέγχων σε σχέση με τα ποσοστά σφάλματος. Η υλοποίηση της παρούσας πρότασης θα απαιτήσει την ανακατανομή των ανθρώπινων πόρων εντός της Επιτροπής. Υπάρχουν κατάλληλες διαδικασίες.

2.2.2. Πληροφορίες σχετικά με τους κινδύνους που έχουν εντοπιστεί και τα συστήματα εσωτερικού ελέγχου που έχουν δημιουργηθεί για τον μετριασμό τους

Μη υποβολή ή μη έγκαιρη υποβολή των εκθέσεων των κρατών μελών σχετικά με τις οικείες ετήσιες εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου.

2.2.3. Εκτίμηση και αιτιολόγηση της οικονομικής αποδοτικότητας των ελέγχων (λόγος του κόστους του ελέγχου προς την αξία των σχετικών κονδυλίων που αποτελούν αντικείμενο διαχείρισης) και αξιολόγηση του εκτιμώμενου επιπέδου κινδύνου σφάλματος (κατά την πληρωμή και κατά το κλείσιμο)

Η παρούσα πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται σημαντικούς νέους ελέγχους/κινδύνους που δεν θα καλύπτονταν από υφιστάμενο πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου. Δεν προβλέπονται ειδικά μέτρα πέραν της εφαρμογής του δημοσιονομικού κανονισμού.

2.3. Μέτρα για την πρόληψη περιπτώσεων απάτης και παρατυπίας

Να προσδιοριστούν τα ισχύοντα ή τα προβλεπόμενα μέτρα πρόληψης και προστασίας, π.χ. στη στρατηγική για την καταπολέμηση της απάτης.

Η παρακολούθηση της προόδου των κρατών μελών όσον αφορά τις δεσμεύσεις τους σύμφωνα με την παρούσα πρόταση βασίζεται σε ένα άρτια καθιερωμένο υφιστάμενο σύστημα ελέγχου ποιότητας και επαλήθευσης των ετήσιων εκθέσεων των κρατών μελών για τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου. Αυτό διασφαλίζει ότι τυχόν κενά ή παρατυπίες όσον αφορά τα υποβαλλόμενα δεδομένα εκπομπών αντιμετωπίζονται και διορθώνονται εγκαίρως, πριν από τον έλεγχο συμμόρφωσης.

3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

3.1. Τομείς του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμές δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται

- Υφιστάμενες γραμμές του προϋπολογισμού

Κατά σειρά τομέων του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμών του προϋπολογισμού

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Γραμμή του προϋπολογισμού	Είδος	συνεισφοράς			
	Αριθμός	ΔΠ/ΜΔΠ [1]	χωρών ΕΖΕΣ [2]	υποψηφίων για ένταξη χωρών [3]	τρίτων χωρών	κατά την έννοια του άρθρου 21 παράγραφος 2 στοιχείο β) του δημοσιονομικού κανονισμού
3	09 01 01 01	ΜΔΠ	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ
3	09 02 03	ΔΠ	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ
7	20 01 02 01	ΜΔΠ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ
7	20 02 06 01	ΜΔΠ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ
7	20 02 06 02	ΜΔΠ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ
7	20 02 06 03	ΜΔΠ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ

- Νέες γραμμές του προϋπολογισμού των οποίων έχει ζητηθεί η δημιουργία: Άνευ αντικειμένου.

3.2. Εκτιμώμενες δημοσιονομικές επιπτώσεις της πρότασης στις πιστώσεις

3.2.1. Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις επιχειρησιακές πιστώσεις

- Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων
- Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων, όπως εξηγείται κατωτέρω:

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου			3	«Φυσικοί πόροι και περιβάλλον»				
ΓΔ: CLIMA			2023	2024	2025	2026	2027	ΣΥΝΟΛΟ
Επιχειρησιακές πιστώσεις								
09 02 03	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1)	1,750					1,750
	Πληρωμές	(2)		0,700	1,050			1,750
Πιστώσεις διοικητικού χαρακτήρα χρηματοδοτούμενες από το κονδύλιο ειδικών προγραμμάτων								
09 01 01 01		(3)			0,467	0,042	0,092	0,601
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων για τη ΓΔ CLIMA	Αναλήψεις υποχρεώσεων	= 1 + 3	1,750		0,467	0,042	0,092	2,351
	Πληρωμές	= 2 + 3		0,700	1,517	0,042	0,092	2,351
ΣΥΝΟΛΟ επιχειρησιακών πιστώσεων	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(4)	1,750		0,467	0,042	0,092	2,351
	Πληρωμές	(5)		0,700	1,517	0,042	0,092	2,351
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα χρηματοδοτούμενων από το κονδύλιο ειδικών προγραμμάτων		(6)						
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων του ΤΟΜΕΑ 3 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Αναλήψεις υποχρεώσεων	= 4+ 6	1,750		0,467	0,042	0,092	2,351
	Πληρωμές	= 5+ 6		0,700	1,517	0,042	0,092	2,351

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	7	«Διοικητικές δαπάνες»
--	---	-----------------------

Αυτό το τμήμα θα πρέπει να συμπληρωθεί με «στοιχεία διοικητικού χαρακτήρα του προϋπολογισμού» τα οποία θα εισαχθούν, καταρχάς, στο [παράρτημα του νομοθετικού δημοσιονομικού δελτίου](#) (παράρτημα V του εσωτερικού κανονισμού), που τηλεφορτώνεται στο DECIDE για διυπηρεσιακή διαβούλευση.

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

		2023	2024	2025	2026	2027	ΣΥΝΟΛΟ
ΓΔ: CLIMA							
Ανθρώπινοι πόροι		0,465	0,474	0,484	0,494	0,503	2,421
Άλλες διοικητικές δαπάνες		0,055	0,107	0,107	-	-	0,269
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων για τη ΓΔ CLIMA	Πιστώσεις	0,520	0,581	0,591	0,494	0,503	2,689
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων του ΤΟΜΕΑ 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	(Σύνολο αναλήψεων υποχρεώσεων = Σύνολο πληρωμών)	0,520	0,581	0,591	0,494	0,503	2,689

		2023	2024	2025	2026	2027	ΣΥΝΟΛΟ
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων των ΤΟΜΕΩΝ 1 έως 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Αναλήψεις υποχρεώσεων	2,270	0,581	1,058	0,536	0,595	5,040
	Πληρωμές	0,520	1,281	2,108	0,536	0,595	5,040

3.2.2. Εκτιμώμενο αποτέλεσμα που χρηματοδοτείται με επιχειρησιακές πιστώσεις

Πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

				2023	2024	2025	2026	2027	σύνολο						
Να προσδιοριστούν οι στόχοι και τα αποτελέσματα	γραμμή του προϋπολογισμού	ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ													
		Είδος ⁴⁰	Μέσο κόστος	Αριθ.	Κόστος	Αριθ.	Κόστος	Αριθ.	Κόστος	Αριθ.	Κόστος	Αριθ.	Κόστος	Αριθ.	Κόστος
ειδικός στόχος του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών ⁴¹															
— τροποποιήσεις του ενωσιακού μητρώου		Συμβάσεις παροχής υπηρεσιών			0,000		0,000		0,075		0,000		0,000		0,075
		QTM, Extramuros, εξοπλισμός			0,000		0,000		0,350		0,000		0,050		0,400
— επέκταση της ομάδας εξυπηρέτησης		Συμβάσεις παροχής υπηρεσιών			0,000		0,000		0,000		0,000		0,000		0,000
		QTM, Extramuros, εξοπλισμός			0,000		0,000		0,042		0,042		0,042		0,126
Μερικό σύνολο για τον ειδικό στόχο του κανονισμού για τον επιμερισμό των προσπαθειών					0,000		0,000		0,467		0,042		0,092		0,601
ΣΥΝΟΛΑ					0,000		0,000		0,467		0,042		0,092		0,601

⁴⁰ Τα αποτελέσματα είναι τα προϊόντα και οι υπηρεσίες που θα παρασχεθούν (π.χ. αριθμός ανταλλαγών φοιτητών που θα χρηματοδοτηθούν, αριθμός χλμ. οδών που θα κατασκευαστούν κ.λπ.).

⁴¹ Όπως περιγράφεται στο σημείο 1.4.2. «Ειδικό στόχοι...».

3.2.3. Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις διοικητικές πιστώσεις

- Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα
- Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα, όπως εξηγείται κατωτέρω:

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

	2023	2024	2025	2026	2027	ΣΥΝΟΛΟ
ΤΟΜΕΑΣ 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου						
Ανθρώπινοι πόροι	0,465	0,474	0,484	0,494	0,503	2,421
Άλλες διοικητικές δαπάνες	0,055	0,107	0,107	-	-	0,269
Μερικό σύνολο του ΤΟΜΕΑ 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	0,520	0,581	0,591	0,494	0,503	2,689
εκτός του ΤΟΜΕΑ 7[1] του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου						
Ανθρώπινοι πόροι	-	-	-	-	-	-
Άλλες διοικητικές δαπάνες	-	-	-	-	-	-
Μερικό σύνολο εκτός του ΤΟΜΕΑ 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	-	-	-	-	-	-
ΣΥΝΟΛΟ	0,520	0,581	0,591	0,494	0,503	2,689

Οι απαιτούμενες πιστώσεις για ανθρώπινους πόρους και άλλες δαπάνες διοικητικού χαρακτήρα θα καλυφθούν από τις πιστώσεις της ΓΔ που έχουν ήδη διατεθεί για τη διαχείριση της δράσης και/ή έχουν ανακατανεμηθεί στο εσωτερικό της ΓΔ και οι οποίες θα συμπληρωθούν, κατά περίπτωση, με πρόσθετα κονδύλια που ενδέχεται να χορηγηθούν στην αρμόδια για τη διαχείριση ΓΔ στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας κατανομής και λαμβανομένων υπόψη των υφιστάμενων δημοσιονομικών περιορισμών.

3.2.3.1. Εκτιμώμενες ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους

- Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρώπινων πόρων
- Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρώπινων πόρων, όπως εξηγείται κατωτέρω:

Εκτίμηση η οποία πρέπει να εκφράζεται σε μονάδες ισοδυνάμων πλήρους απασχόλησης

	2023	2024	2025	2026	2027
Ύ Θέσεις απασχόλησης του πίνακα προσωπικού (θέσεις μόνιμων και έκτακτων υπαλλήλων)					
20 01 02 01 (στην έδρα και στις αντιπροσωπείες της Επιτροπής)	3	3	3	3	3
20 01 02 03 (στις αντιπροσωπείες της ΕΕ)					
01 01 01 01 (έμμεση έρευνα)					
01 01 01 11 (άμεση έρευνα)					
Άλλες γραμμές του προϋπολογισμού (να προσδιοριστούν)					
Ύ Εξωτερικό προσωπικό (σε μονάδα ισοδυνάμου πλήρους απασχόλησης: ΙΠΑ) [1]					
20 02 01 (AC, END, INT από το συνολικό κονδύλιο)					
20 02 03 (AC, AL, END, INT και JPD στις αντιπροσωπείες της ΕΕ)					
XX 01 xx yy zz [2]	- στην έδρα				
	- στις αντιπροσωπείες της ΕΕ				
01 01 01 02 (AC, END, INT – έμμεση έρευνα)					
01 01 01 12 (AC, END, INT – άμεση έρευνα)					
Άλλες γραμμές του προϋπολογισμού (να προσδιοριστούν)					
ΣΥΝΟΛΟ	3	3	3	3	3

Οι ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους θα καλυφθούν από το προσωπικό της ΓΔ που έχει ήδη διατεθεί για τη διαχείριση της δράσης και/ή έχει ανακατανομηθεί στο εσωτερικό της ΓΔ και το οποίο θα συμπληρωθεί, εάν χρειαστεί, από πρόσθετους πόρους που μπορεί να διατεθούν στην αρμόδια για τη διαχείριση ΓΔ στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας κατανομής και λαμβανομένων υπόψη των υφιστάμενων δημοσιονομικών περιορισμών.

Περιγραφή των προς εκτέλεση καθηκόντων:

Μόνιμοι και έκτακτοι υπάλληλοι	<p>2 AD: Υπολογισμός των νέων ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπών για την περίοδο 2023-2030 και αντίστοιχη εκτελεστική πράξη της Επιτροπής.</p> <p>Διεξοδική επανεξέταση της απογραφής για τα έτη 2025 και 2027 (διαχείριση συμβάσεων και σχετικές εκτελεστικές πράξεις).</p> <p>Επιχειρησιακή ανάλυση για προσαρμογές ΤΠ και επακόλουθος χειρισμός των νέων στοιχείων στο ενωσιακό μητρώο. Παροχή επιχειρηματικών πληροφοριών και υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων. Διαχείριση σχέσεων με πελάτες και συντονισμός των νέων πόρων της ομάδας εξυπηρέτησης.</p> <p>1 AD: Ανάπτυξη ικανοτήτων των κρατών μελών για τον σχεδιασμό στρατηγικών μείωσης των εκπομπών. Υποστήριξη των κρατών μελών κατά την επικαιροποίηση των εθνικών τους σχεδίων για την ενέργεια και το κλίμα στο πλαίσιο του κανονισμού για τη διακυβέρνηση, ώστε να ενισχύσουν τις οικείες εθνικές πολιτικές και μέτρα για το κλίμα για να επιτευχθούν οι</p>
--------------------------------	---

	απαιτούμενες μειώσεις των εκπομπών έως το 2030.
Εξωτερικό προσωπικό	-

3.2.4. Συμβατότητα με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο

Η πρόταση/πρωτοβουλία:

- ✓ μπορεί να χρηματοδοτηθεί εξ ολοκλήρου με ανακατανομή εντός του οικείου τομέα του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου (ΠΔΠ).

οι δαπάνες θα πραγματοποιηθούν στο πλαίσιο του κονδυλίου LIFE

- συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση του αδιάθετου περιθωρίου στο πλαίσιο του αντίστοιχου τομέα του ΠΔΠ και/ή τη χρήση ειδικών μηχανισμών, όπως ορίζεται στον κανονισμό για το ΠΔΠ.

- συνεπάγεται την αναθεώρηση του ΠΔΠ.

3.2.5. Συμμετοχή τρίτων στη χρηματοδότηση

Η πρόταση/πρωτοβουλία:

- ✓ δεν προβλέπει συγχρηματοδότηση από τρίτους
- προβλέπει τη συγχρηματοδότηση από τρίτους που εκτιμάται παρακάτω:

Πιστώσεις σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

	2023	2024	2025	2026	2027	Σύνολο
Προσδιορισμός του φορέα συγχρηματοδότησης						
ΣΥΝΟΛΟ συγχρηματοδοτούμενων πιστώσεων						

3.3. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στα έσοδα

- Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις στα έσοδα.
- Η πρόταση/πρωτοβουλία έχει τις δημοσιονομικές επιπτώσεις που περιγράφονται κατωτέρω:
 - στους ίδιους πόρους
 - στα λοιπά έσοδα
 - Να αναφερθεί αν τα έσοδα προορίζονται για γραμμές δαπανών

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

Γραμμή εσόδων του προϋπολογισμού:	Διαθέσιμες πιστώσεις για το τρέχον οικονομικό έτος	Επιπτώσεις της πρότασης/πρωτοβουλίας ⁴²					
		Έτος 2023	Έτος 2024	Έτος 2025	Έτος 2026	Έτος 2027	Σύνολο
Άρθρο							

Ως προς τα έσοδα «για ειδικό προορισμό», να προσδιοριστούν οι γραμμές δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται.

Άλλες παρατηρήσεις (π.χ. μέθοδος/τύπος για τον υπολογισμό των επιπτώσεων στα έσοδα ή τυχόν άλλες πληροφορίες).

⁴² Όσον αφορά τους παραδοσιακούς ίδιους πόρους (δασμούς, εισφορές ζάχαρης), τα αναγραφόμενα ποσά πρέπει να είναι καθαρά ποσά, δηλ. τα ακαθάριστα ποσά μετά την αφαίρεση του 20 % για έξοδα είσπραξης.